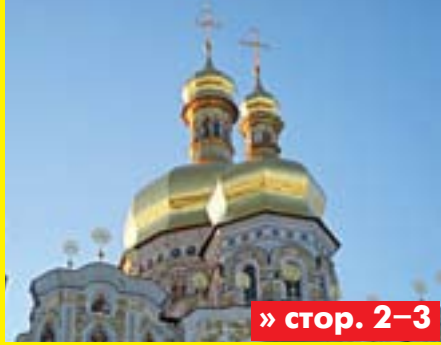

Війна за храми. Якщо не під диктовку, то на догоду Кирилу?

» стор. 2-3

Точка зору сексопатолога: погано, коли жінка і в ліжку – головний інженер

» стор. 4

Ярослав Бойко – киянин, який став російським Клуні та улюбленцем усіх жінок

» стор. 5

Вісті

Твоя газета про головне

www.v-k.org.ua

№ 4-5 (61-62) 9 лютого 2012

Київщини

УЗАКОНЕНЕ БЕЗЗАКОННЯ

» 6-7

Заручники пана Кудюкіна живуть у нелюдських умовах

ХОЧЕТЕ ЗНАТИ ПРАВДУ? ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ І ЧИТАЙТЕ НАШ ТИЖЕННИК. ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС 49996

Найважливіше за тиждень

Готувалися до повені та прориву дамби, а потім усе скасували

Днями у ЗМІ з'явилася інформація з посиланням на начальника Головного управління з надзвичайних ситуацій КМДА Віталія Пшеничного, що в столиці чекають повені й не виключають прориву дамби, для чого створено спецкомісію, яка перевірить дамбу на міцність, бо там виникла серйозна проблема – її вкрив шар льоду завтовшки з півметра. Коли лід почне танути і рухатися, дамба може не витримати, – говорив пан Пшеничний.

Якщо трапиться прорив, під водою опиняться Оболонь, Троєщина, Русанівка, Поділ, Печерськ і Харківський масив. Але в мерії сподіваються, що НП не буде, оскільки будова капітальна. Ймовірніше, переконаний начальник Головного управління НС, що в Києві буде не повінь, а паводок. Наступного тижня мерія повинна отримати точні розрахунки метеорологів, за якими можна буде визначити, скільки води слід чекати. Скоріше за все, затопить Русанівку, Воскресенку та Осокорки, вважають столичні чиновники та готують на всяк випадок план евакуації людей, адже, на їхню думку, постраждати можуть не лише прибережні райони.

Метеорологи теж упевнені, що потопу Києву не уникнути. «Загроза повені є, тому що в столиці дуже багато снігу. Сніговий покрив зараз досягає 35 см, та й у самому снігу багато води. Коли він почне танути, буде важко», – сказав заступник начальника Укргідрометцентру Анатолій Прокопенко. Правда, назвати точну дату, коли місто почне затоплювати, він не може, мовляв, тільки після 13 лютого можна буде прогнозувати погоду. «Можливі два погодні сценарії – хороший і поганий. Поганий, якщо почне теплішати і піде дощ. Тоді Київ дуже сильно залле. Ну а хороший сценарій, якщо теплішати буде поступово: вдень плюс, а вночі мінус», – зауважив А. Прокопенко.

Але потім мерія цю інформацію спростувала. «Затоплення житлових масивів Києва через різке підвищення температурного режиму виключено навіть теоретично», – заявив начальник Головного управління з питань надзвичайних ситуацій КМДА Віталій Пшеничний. «Сьогодні навіть теоретично не існує загрози затоплення житлових масивів Києва», – додав він.

Якою є ситуація з повинню і дамбою насправді, ми не знаємо, але те, що міська влада боїться насамперед сама себе, – цілком очевидно.

Голод і холод привели до Києва диких звірів та птахів

За словами екологів, живність перебирається до столиці в пошуках їжі та тепла, оскільки в місті температура повітря завжди на кілька градусів вища.

«Нам розповідають, що на околицях Києва по всьому периметру і на київських островах можна зустріти вовків, бобрів, зайців, борсуків, лисиць. Рідше зустрічаються єнотовидні собаки, лосі, рисі. Але ці тварини далеко в місто не заходять, тому що дуже похоловло», – каже директор Київського еколого-культурного центру Володимир Борейко.

Нині в столиці можна побачити й багато рідкісних птахів.

Зараз під Московським мостом, там, де вода не замерзла, збираються качки різних видів, лебеді й дуже рідкісні птахи-хижаки – орлани-білохвости, у яких розмах крил досягає двох метрів. Усі вони прилітають до Києва, щоб поживитися.

Рідкісних птахів можна зустріти також на Жуковому острові, біля дамби в районі Кончі-Заспи і на Київському морі.

Ікона Почаївської Божої Матері побувала у Бучі

Упродовж трьох днів, з 3-го по 5 лютого, у Бучі перебувала одна з найбільших християнських святинь – Ікона Почаївської Божої Матері. У духовному житті будь-якого міста це – велика подія. А якщо враховувати, що такі святині привозять найчастіше до великих міст і у великі храми, бучанцям було чому радіти і чим пишатися. Почаївська ікона побувала в Бучі вдруге, вперше святиню привозили сюди 2007 року.

Ікона написана олією у візантійському стилі на дошці з липи. Вона зображає Матір Божу з Богодитям на правій руці.

У 1597 році монастирю її подарувала заможна вдова Анна Гойська, що володіла Почаєвом у другій половині XVI століття. Свого часу на знак вдячності за сердечний прийом цю ікону Анні подарував грецький митрополит Неофіт. Образ став святинею дому Гойської. Благочестива Анна просила Пречисту про зцілення сліпого від народження брата Філіппа. І сталося диво – він прозрів. Після такого чуда бояриня Гойська з хресним ходом переносить її на Почаївську гору для загального поклоніння й щедро наділяє монастир луками та родючими землями.

Понад 400 років ікона своєю чудотворною силою посиляє благодать Божу, і кожному, хто звертається з щирою вірою та молитвою, надається допомога та зцілення.

Пенсіонерку з Броварів обдурили «соцпрацівники»

Нещодавно до чергової частини міського відділу міліції Броварів надійшло телефонне повідомлення від жінки похилого віку. Пенсіонерка скаржилася, що незнайомі обдурили та забрали у неї гроші. Як потім стало ясно, додому до пенсіонерки прийшли люди, які представилися працівниками соціальної служби. Жінка зразу відкрила їм двері. Тим паче, незнайомі пропонували їй отримати гроші, які начебто Броварська міська рада виділила дітям війни та ветеранам. Також фальшиві соцпрацівники зазначили, що згідно із законом діти війни та пенсіонери мають право отримати ще й автомобіль. Але для того щоб оформити цей «подарунок» на пенсіонерку, необхідні спеціальні документи, які коштують багато грошей. Їй запропонували сплатити одразу три тисячі гривень за оформлення паперів. Однак постраждала пенсіонерка не змогла знайти таку суму грошей одразу. Тому незнайомцям віддала лише частину. Тоді «соцпрацівниця» сказала, що днями знову прийде за грошима і принесе готові документи. Але коли до жінки похилого віку ніхто так і не прийшов, вона зрозуміла, що її просто обманули.

Спеціалісти відділу міліції порушили кримінальну справу за ст. 190 ч. 1 Кримінального кодексу України за статтею «Шахрайство». Маємо надію, що шахраїв викриють, а пенсіонеркам радимо не довіряти першим незнайомцям, які представляються працівниками соціальних служб, благодійних організацій тощо. Все слід перевіряти, а гроші віддавати лише через касу.

Інвестор проти ЩО ВІДБУВАЄТЬСЯ

Понад 30 інвесторів, які вклали кошти в будівництво котеджів у котеджному селищі «Олімпік-Парк» (с. Березівка Макарівського району Київської області), через суд намагаються повернути гроші через невиконання забудовником своїх зобов'язань.

Про це повідомив голова правозахисного руху «Взаємодопомога» Віктор Медвідь.

За його словами, понад 200 сімей у 2007–2009 рр. вклали кошти в будівництво котеджів «Олімпік-Парку». При цьому введення в експлуатацію першої черги селища було заплановане на 2008 рік. Утім, зведення будинків заморозили. За оцінками руху, збитки, завдані інвесторам, оцінюються в більш ніж 0,5 млрд грн.

«У 2007 році я вклав гроші, але й до цього дня будинок недобудований, так само як і будинки решти – двохсот чоловік», – сказав постраждалий інвестор «Олімпік-Парку» Олександр Казанцев.

За даними інвестора, на сьогодні будівництво котеджів, як і обіцяної інфраструктури, не ведеться. Він зазначив, що постраждалі інвестори котеджного селища створили громадську організацію для захисту своїх прав.

На думку голови громадської організації «Олімпік-Парку» Олега Хаврука, інвесторів коштує досить, щоб побудувати два котеджних містечка, «оскільки платилося не тільки за будинок, а за дороги, школу, каналізацію, воду, освітлення, охорону. Питома вага інфраструктури становить більше, ніж зведення будинку».

Інвестори повідомили, що порушено дві кримінальні справи – прокуратурою Макарівського району за фактом шахрай-

ства організаторами проекту «Олімпік-Парку», а також Печерським районним управлінням внутрішніх справ – за фактом завдання збитків без ознак шахрайства. Також заарештоване все українське майно ініціаторів проекту і генерального підрядника – компанії «Траверз-Буд».

При цьому за одним з перших позовів, поданих до Макарівського районного суду О. Казанцевим, суд прийняв рішення задовольнити вимогу позивача і зобов'язав повернути вкладені кошти в будівництво домоволодіння в «Олімпік-Парку». Разом із тим постраждалі інвестори занепокоєні, що Київський апеляційний суд ухвалить несправедливе рішення, тому 7 лютого майже 20 чоловік провели під стінами суду попереджувальну акцію протесту.

«Зараз моя справа розглядається в Макарівському суді. Я поділяю неспокій, що судді Київського апеляційного суду можуть під впливом якихось невідомих

Було наше, стало їхнє?

Війна за храми

**Якщо не піддиктовку,
то на догоду Кирилу?**

забудовника

В «ОЛІМПІК-ПАРКУ»?

причин прийняти несправедливе рішення, – каже постраждалий інвестор Сергій Ситюк.

Інвестори кажуть, що готові й до рішучих дій на захист своїх прав. Близько 50 чоловік хочуть повернути вкладені кошти, частина людей сподівається на добудову котеджів, а ще частина – добудують домоволодіння самі.

У той же час генеральний директор проекту «Олімпік-Парк» Василь Розживін повідомив, що першу чергу котеджного містечка «Олімпік-Парк» із 146 домоволодіннями планується ввести в експлуатацію до кінця цього року.

За його словами, буде добудовано 114 котеджів першої черги, а 32 домоволодіння вже добудовано, готуються документи для передачі їх власникам. Початок активних будівельних робіт заплановано на березень-квітень 2012-го. «Ми докладемо всіх зусиль для того, щоб цього року виконати всі

зобов'язання перед інвесторами першої черги», – сказав гендиректор проекту. Також, за його словами, цього року планується привести в робочий стан усі інженерні мережі й комунікації і розпочати будівництво очисних споруд на 400 куб. м.

За даними В. Розживіна, всього укладено 209 контрактів на будівництво домоволодіння в котеджному містечку, з якого 63 котеджі було збудовано і передано інвесторам у 2008–2009 рр.

Він також зауважив, що в 2011 році робота на будівельному майданчику була сконцентрована на інженерних комунікаціях. Зокрема, проведена ревізія мереж водопостачання й каналізації, заміна вузлів, що вийшли з ладу, і агрегатів. На 100 га були приведені в повність робочий стан мережі каналізації й водопостачання, запущена в роботу артезіанська свердловина завглибшки 20 м, для будинків першої черги проекту

виконано підведення води і водовідведення. Також була змонтована бракуюча частина газопроводу і одержано дозвіл на його експлуатацію, змонтовано газорозподільний пункт, електромережі підготовлено для підключення побудованих котеджів...

Коментуючи заяву постраждалих інвесторів про порушення двох кримінальних справ – прокуратурою Макарівського району за фактом шахрайства організаторами проекту «Олімпік-Парк», а також Печерським районним управлінням внутрішніх справ – за фактом завдання збитків без ознак шахрайства, В. Розживін підтвердив факт їх наявності.

При цьому він уточнив, що справу в Макарівському районі було порушено не проти ініціаторів проекту, а проти компанії, яка займалася будівництвом інженерних комунікацій.

«Вони будуть закриті найближчим часом.

Будівельний скандал

Наскільки я знаю, це компанія, яка колись будувала газопровід, але недобудувала. Не можна сказати, що ці кримінальні справи зупиняють процес будівництва», – додав В. Розживін.

У той же час гендиректор проекту повідомив, що володіє інформацією тільки про сім, а не близько тридцяти судових позовів інвесторів з вимогою повернути вкладені в будівництво котеджів кошти.

«Я бачив сім справ, про тридцять я не чув... Там є позови людей, у яких земля у власності і будинки яких добудовані. Мало того, є акти приймання-передачі, за якими вони приймали будинки. А сьогодні адвокат, який хоче на цьому заробити, просто бере з них гроші, гарантуючи людям повернення коштів», – прокоментував В. Розживін.

Котеджне селище «Олімпік-Парк» розташоване в Макарівському районі Київської області (19 км від Києва по Житомирській трасі). Проект передбачає будівництво 1030 котеджів площею 150–350 кв. м з прилеглими земельними ділянками в 15–35 соток, а також об'єктів побутової інфраструктури на ділянці площею 290 га.

Раніше планувалося ввести першу чергу комплексу до кінця 2008 року, в 2009 році терміни введення були перенесені на серпень 2010 року.

Инф. ВК

Від редакції
Шановні наші читачі!
Колектив редакції газети «Вісті Київщини» приносить свої вибачення за нерегулярний випуск газети у січні та лютому. Це трапилося з незалежних від редакції обставин.

Починаючи з березня газета виходитиме регулярно, як завжди, у четвер. А наступний випуск ви отримаєте 23 лютого.

Дякуємо за розуміння, за те, що ви з нами. Чекаємо ваших листів, фотографій та пропозицій. Життя триває, а отже, й усі наші конкурси. Нехай вам щастить!

Представники української партії влади готуються до намічених на жовтень парламентських виборів передати у власність Української православної церкви Московського патріархату (УПЦ МП) найвідоміші православні святині країни – Києво-Печерську лавру, Почаївську лавру та Свято-Богоявленський монастир у Тернопільській області.

У Верховній Раді вже зареєстровано до розгляду законопроект «Про повернення об'єктів культурної спадщини релігійних організацій». Ним передбачено, що уряд зобов'язаний протягом трьох місяців з моменту набрання законом чинності передати названі монастирі у власність УПЦ МП.

Як зазначають представники влади, Рада Європи давно вимагає від Києва провести реституцію – повернення церковної власності, але через надмірну політизацію питання жоден склад парламенту не зміг підготувати та затвердити відповідний законопроект. Автори законопроекту кажуть, що до другого читання документа інші церкви – і Київський патріархат, і Автокефальна, і Греко-католицька – зможуть внести свої пропозиції про передачу їм у власність тих об'єктів, якими вони де-факто розпоряджаються.

Але в Київського патріархату інший

погляд на проблему. Патріарх Філарет, дізнавшись про ініціативу депутатів від партії влади, провів прес-конференцію, під час якої заявив: «Ми хочемо, щоб і Почаївська лавра, і Києво-Печерська лавра залишилися у власності держави, всього українського народу. А коли об'єднаємося і створимо одну церкву, то тоді все це буде належати одній українській церкві та українському народу». Філарет пообіцяв, що його парафіяни захищатимуть православні святині від зазіхань Московського патріархату.

Опозиція готова підтримати Київський патріархат. Депутат від Блоку Юлії Тимошенко, який очолює парламентський Комітет з питань культури і духовності, – Володимир Яворівський уже зареєстрував у Верховній Раді свій законопроект, що забороняє відчужувати об'єкти культурної спадщини на користь релігійних організацій. Він припустив, що депутати від партії влади діяли якщо не під диктовку, то на догоду патріархові Кирилу. Ще один представник цього комітету, відомий український поет Павло Мовчан, заявив українським ЗМІ: «Такий реверанс у сторону УПЦ МП перед виборами говорить про те, що правляча партія має намір заручитися на виборах підтримкою їх парафіян».

Патріарх Київський і всієї Русі – України Філарет від імені Української православної церкви Київського патріархату закликає Президента України Віктора Януковича вжити всіх заходів із попередження ухвалення парламентом законопроект про передачу у власність Російській православної церкві Києво-Печерської лаври, Почаївської лаври та Богоявленського монастиря в Кременці.

Текст листа Філарета розміщено на офіційному веб-сайті Української православної церкви Київського патріархату.

Філарет просить Януковича як гаранта конституційних прав вжити всіх передбачених законодавством засобів для того, щоб не допустити прийняття і введення в дію «про-

Філарет просить Януковича не віддавати лавру Москві

вокаційного» законопроект № 9690 «Про внесення змін до деяких законів України (щодо передачі об'єктів культурної спадщини релігійним організаціям)», який був внесений 11 січня 2012 р. на розгляд Верховної Ради України. За словами патріарха, даний законопроект – «чергова провокаційна законодавча ініціатива, реалізація якої може серйозно погіршити міжконфесійні відносини в Україні, загострити суспільне протистояння».

«За красивою назвою законопроекту фактично ховається намір дозволити приватизацію Московським патріархатом українських національних святинь – Києво-Печерської лаври, Почаївської лаври, Богоявленського монастиря в Кременці. Більше того, додатком до законопроекту передбачається передача у власність Московського патріархату комплексу Феодосіївського монастиря (охоронний № 7, вул. Січневого повстання, 32) – того комплексу, який 20 років на законних підставах перебуває у користуванні Київського патріархату і де діє чоловічий монастир», – наголошує Філарет.

За його словами, як відомо, УПЦ Московського патріархату є структурною частиною Російської православної церкви, тому немає ніякої юридичної гарантії того, що українські святині, формально передані у власність монастирям УПЦ МП, по суті, не стануть власністю безпосередньо російської структури – Московської патріархії.

«На численних прикладах – від ціни на газ до боротьби проти українського сиру – ми добре бачимо, яку недружню політику веде нинішнє російське керівництво проти України. Переконалий: бажання Кремля отримати контроль над українською газотранспортною системою, затягати у кабальний Митний союз та ініціативи «приватизації» на користь Московського патріархату українських святинь – події з одного ряду», – зазначає Філарет.

Київський патріархат проти передачі православних святинь Московського патріархату. При цьому він зауважує, що частина комплексу Києво-Печерської лаври, Почаївська лавра і Богоявленський монастир у м. Кременець давно передано у користування відповідним монастирям УПЦ, що цілком дозволяє їм повноцінно проводити свою статутну діяльність, але також і зберігає за державою конт-роль за станом визначених пам'яток духовної та матеріальної культури світового значення. На переконання патріарха Київського і всієї Русі – України, цей порядок є оптимальним з точки зору балансу інтересів держави і відповідних релігійних громад, а тому має зберігатися і надалі.

«Слід наголосити також, що все церковне нерухоме майно було за правління російської імператриці Катерини II відібране у власність держави. І юридично Православна церква у межах Російської імперії була лише розпо-

рядником, а не власником майна, тим більше що й сама вона юридично була державною структурою. Це створює додаткові проблеми у питаннях реституції», – пише Філарет у листі до Президента. Предстоятель УПЦ КП зазначає, що автори законопроекту в його мотивувальній частині посилаються на європейські рекомендації щодо реституції церковного майна. Водночас, на думку Філарета, «посилання на ці рекомендації є безпідставними, адже їх законопроект спрямований не на комплексне вирішення питання реституції, а на передачу духовних святинь українського народу конкретним громадам лише однієї церкви».

«Особливе ж обурення викликає намагання авторів законопроекту тихцем відібрати у Київського патріархату на користь Московського комплекс Феодосіївського монастиря в Києві! Невже народні депутати України не розуміють, яке релігійне протистояння вони провокують лише самими намірами вчинити подібне беззаконня?» – питає патріарх, підкреслюючи, що міжконфесійний мир легко порушити, але важко відновити.

Філарет висловив упевненість, що українські святині мають залишитися власністю українського народу.

Аналогічні за змістом листи предстоятель УПЦ Київського патріархату також надіслав на адресу Кабінету міністрів та Верховної Ради України.

Инф. ВК

Група народних депутатів з фракції більшої 12 січня 2012 року зареєструвала у парламенті законопроект № 9690 «Про внесення змін до деяких законів України (щодо передачі об'єктів культурної спадщини релігійним організаціям)».

Зокрема, авторами законопроекту є Андрій Деркач, Василь Горбаль, Дмитро Шенцев (усі з фракції Партії регіонів), Сергій Гриневецький (Народна партія), Олександр Голуб (КПУ) та член депутатської групи «Реформи заради майбутнього» Ігор Рибаків.

Законопроект передбачає передачу об'єктів культурної спадщини національного значення у безоплатне користування або у власність релігійних організацій. Документом пропонується уряду «у тримісячний строк вирішити питання стосовно передачі об'єктів, розташованих у Кременецькому районі, Свято-Богоявленському жіночому монастирю Тернопільської єпархії і Почаївській Свято-Успенській лаврі Української православної церкви, а об'єктів, розташованих у місті Києві, – Свято-Успенській Києво-Печерській лаврі (чоловічому монастирю) Української православної церкви без права відчуження».

Законопроект містить перелік з 10 сторінок пам'яток архітектори та культури, розміщених на території Почаївської та Києво-Печерської лаври, які пропонується виключити зі списку пам'яток культурної спадщини, що не підлягають приватизації.

Більшість чоловічих і жіночих проблем сексопатологія вирішує

– Чи правда, що сексопатологія займається тільки чоловічими проблемами?

– Статева функція – це єдина функція парна. Тому розглядати сексуальні розлади у чоловіків і жінок окремо неможливо. Раніше вважалося, що здебільшого порушення статевої функції носять психологічний характер. Коли чоловік скаржився, що у нього знижена ерекція, лікар тільки й мав можливість побесідувати з пацієнтом, аби дізнатися, у чому причина. Але в останні роки завдяки тому, що ми збагатилися об'єктивними методами діагностики, бачимо, що дуже багато сексуальних розладів як у чоловіків, так і в жінок мають органічний характер. У чоловіків це пов'язано з

закінчується народженням дітей. Якщо ж є більш серйозні захворювання, тут ефективність лікування залежить від того, як вчасно його почато. Чим раніше, тим кращий ефект. Але гадаю, що консервативне лікування дає позитивний результат десь у 60% випадків.

– Ігорю Івановичу, як впливає на сексуальне здоров'я і бажання продовження роду сучасне життя з його розчаруваннями, крахом надій і сподівань на гідне й заможне життя?

– Це має колосальне значення. Ми всі люди. І сексуальна функція – це наше найсвітліше і найвище почуття, яке цементує нормальні міжособові стосунки. Якщо у людини немає віри ні в уряд, ні в завтрашній день, ні в самого себе, то, звичайно, змінюються й взаємини між членами подружжя. А це стала іншою суспільна ідеологія. Якщо

до речі, у всьому світі) з депресивними і суїцидальними проявами. Людина не впевнена в завтрашньому дні, не бажає жити. Їй нецікаво працювати, жити, кохати, народжувати і виховувати потомство тощо.

Погано, коли жінка і в ліжку – головний інженер

– А як позначаються конфлікти у сім'ях, пов'язані з матеріальними негараздами, з тим, що чоловік не виправдав сподівань, які на нього покладалися?

– Це також серйозно впливає. Більше того, сьогодні змінилася соціальна поведінка людей. Якщо років 20–30 тому чоловік був господарем становища, зараз він дуже часто не витримує ролі першої скрипки. Суспільні ролі помінялися. Жінка стає

Це не проста гонорея і не прості трихомонади, це – хламідіоз, який б'є не тільки по статевій системі, а й по судинах, судинах і по всьому іншому. Він не має явних клінічних проявів. 2–3 тижні триває інкубаційний період, протягом якого носій заражає всіх інших, а приходиться до лікаря вже з ускладненнями. Або з'являється молодий чоловік і каже, що в нього ніколи не було ерекції. Перевіряємо, а у нього або скривлення статевого органа, або вроджений недорозвиток цих органів.

– Але ж такі вроджені недоліки у них мали б виявити ще в дитинстві. Якщо здоров'ям і розвитком дівчаток займається дитяча гінекологія, то, очевидно, повинні бути й фахівці зі здоров'я хлопчиків, адже малюки, мабуть, також хворіють на ті самі недуги, що й дорослі?

– Тому я й стверджую, що хлопчиками

Ходіть здорові

мальний прояв. Тому у своїй практиці ми повинні враховувати вікові особливості й зміни. Я ніколи не забуду, як років 15 тому до мене прийшов пацієнт, якому було 75. За фахом він маляр. Прийшов такий недоглянутий, брудний, у потертих штанах, нечищеному взутті. Ми його обстежили. Єдина можливість була йому допомогти – це прооперувати. Але анестезіологи побоялися, що пацієнт може не витримати наркозу. Коли я у м'якій формі пояснив це йому, пацієнт і каже: «Зараз я напишу передсмертну записку, що ви відмовляєте мені у конституційному праві бути здоровою людиною, й накладу на себе руки». Я його прооперував. Через місяць він завітав підтягнутий, виголе-

Хочете бути щасливими – будьте!

цукровим діабетом, гіпертонічною хворобою, атеросклерозом, малою кількістю тестостерону тощо. Якщо у хворого низький рівень тестостерону, а це буде у нього написано на обличчі: і голиться зрідка, і бажання жити статевим життям мало, і м'язи не так виражені, і жир відкладається по-жіночому... ми робимо обстеження і виявляємо, що у нього низькі гормони. Якщо ж у пацієнта є якась психологічна проблема, наш психолог з'ясує, у чому вона полягає. Наприклад, невроз очікування невдачі. Це друга причина. Ну і третє: якщо у нього той же самий простатит, запальне захворювання тощо. Тільки такий комплексний підхід дозволяє призначити ефективне лікування. А в жінок можуть бути гінекологічні захворювання, гормональні порушення, хвороби внутрішніх органів, які знижують їхню сексуальність. Тобто наш принцип полягає в тому, щоб обстежити і чоловіка, й жінку. І лікувати їх разом.

– Ми можемо зараз сказати, що більшість цих проблем сексопатологія вирішує?

– Так, у 99 відсотках випадків. Правильна діагностика – запорука ефективного лікування. Від класичних методів психотерапії, коли лікар допомагає позбутися невпевненості в собі, до сучасних препаратів цільового призначення – тієї ж віагри, сіалісу тощо. Застосовуємо фізіотерапію, яка поліпшує кровообіг. А коли є органічні зміни, які ми раніше не могли лікувати, навіть оперуємо.

– Ви займаєтесь й питаннями продовження роду чи лише статевими?

– У сексології – тільки статеві проблеми. Та є й інша галузь, якою ми займаємося. Це – безпліддя подружньої пари. Наприклад, приходиться подружжя й скаржитися, що ось уже два роки, а то й більше вони живуть у шлюбні незахищеним статевим життям, а дітей нема. Андролог починає досліджувати чоловіка й виявляє у нього простатит чи гормональні порушення. Жінку обстежує гінеколог, який знаходить у неї, наприклад, інфекцію, що передається статевим шляхом. Тоді, зрозуміло, призначається лікування і чоловікові, й дружині. Одне слово, в проблемі безпліддя важливо визначити, хто «винен». Раніше вважалося, що тільки жінка. А зараз з'ясувалося, що приблизно 40% становить чоловічий фактор безпліддя, 40% – жіночий і 20% – спільний. Особливо це стосується інфекцій. Якщо інфекція є у одного партнера, то обов'язково буде і в іншого.

– І наскільки ефективне таке лікування?

– Консервативне лікування безпліддя – це велика проблема. Якщо йдеться про запалення, то практично завжди лікування

Взаємини між чоловіком і жінкою – найсвятіше і найпрекрасніше, чим природа нагородила людину. Однак проблеми безпліддя та сексуального здоров'я часто стають на перешкоді людському щастю. Як повернути втрачену статево силу і радість кохання, розповідає головний сексолог і андролог МОЗ України, генеральний директор Українського інституту сексології і андрології, доктор медичних наук, професор Ігор Горпинченко.

раніше про секс не говорили, то нині занадто багато. Якщо еротика і порнографія були під забороною, сьогодні люди вмикають Інтернет і дивляться все що завгодно. Я не даю оцінку, добре це чи погано, це – неминуче. Та все повинно відбуватися цивілізовано. Кожне суспільство встановлює свої межі допустимого, виробляє ті інституції, які виховують молоде покоління, формують його світогляд. А коли в Україні ці інституції були зруйновані, а взамін нічого не запропоновано, то тепер у молоді немає маяка, того героя, на якого варто було б ривнатися. Сучасний герой – це бандит, який незаконним шляхом заробляє кошти, це – олігарх, який, нічого не створивши, пограбував економіку держави. Сьогодні все рідше говорять про кохання – почуття, властиве тільки людині. Тому і зміни відбулися колосальні. Я вже не кажу про розмежування на багатих, супербагатих і бідних, яке прогресує. Такого раніше не було. Якщо жінка не забезпечує життєздатності своєї сім'ї, не може заробити на себе, на дитину й дружину, він переживає почуття власної неповноцінності. А це впливає на здоров'я й сексуальну гармонію в сім'ї. Або якщо колись чоловік витрачав на те, щоб гідно жити, 8 годин, а зараз тратить 24 години і живе недостойно, це призводить до морального й фізичного виснаження. На жаль, у зв'язку з цією гонимою з'являється багато людей (це,

годувальником. Тому вона перетворює чоловіка на ганчірку для підлоги. Жінка вибирає сексуального партнера й нав'язує сексуальну поведінку. Вона в ліжку веде себе точно так само, як і на роботі, – головним інженером. Ти зобов'язаний! Ти повинен! Але ж історично склалося так, що чоловік мусить захищати й утримувати сім'ю, забезпечувати її матеріально. А жінка – вести дім, виховувати дітей, створювати умови для існування своєї сім'ї, дбати, щоб діти і чоловік були доглянуті, обласкані тощо.

Сьогодні є ще одне знамення часу. Якщо раніше нас відвідували в основному чоловіки, а жінки становили не більше 3–5%, то тепер до 38% наших пацієнтів – дами. І мало не кожна скаржиться, що вона сексуально незадоволена. Тому одна з концепцій моєї клініки – обов'язково парне обстеження. Чи то подружжя пара, чи сексуальна – це неважливо.

І це є такий показник. 20–30 років тому до нас переважно приходили чоловіки 35–45 років. Було дуже мало як молодих, так і літніх чоловіків. Нині є юнаки 17–18 років, які вже мають сексуальні проблеми! По-перше, вони рано починають жити статевим життям. Нехтують правилами безпечного сексу. А в результаті – інфекційні, венеричні захворювання другої генерації.

зобов'язаний займатися лікар-андролог. Але в Україні вийшла така парадоксальна ситуація: лікар-андролог є, а в переліку спеціальностей Міністерства охорони здоров'я андрології не існує. Така сама ситуація, як із сексологією до 1985 року. Були сексологи, проводилися конференції, з'їзди, професори писали книги, а спеціальності не було. Сьогодні андрологи є, але їх ніби немає.

– Але з вашого досвіду, скажіть, є необхідність виділяти в окрему спеціальність дитячу андрологію?

– Дай боже, для початку виділити просто андрологію. Тому що, якщо ви знаєте історію, спочатку утвердилась гінекологія, потім уже дитяча, ендокринна, хірургічна. Зрештою, з'явилася геронтологічна, яка займається старшими жінками – там, де клімакс, вікові порушення тощо. Тому зараз завдання добитися, щоб утвердити спеціальність андролога – лікаря, який займається здоров'ям чоловічої статевої системи від народження й до глибокої старості.

– Ігорю Івановичу, а часто звертаються до вас чоловіки геронтологічного віку?

– Раніше такого не було. А зараз досить часто люди після 60, навіть після 70 років приходять з проханням допомогти відновити статево життя. Це нор-

ний, очі сяють, одяг випрасуваний, взуття начищене. Розкажує, що нарешті у 75 років пізнав сексуальне щастя. Тобто у будь-якому віці у людини виникає бажання. Але якщо на початку моєї діяльності, 40 років тому, це був один-єдиний пацієнт, який виявив таке бажання, тепер скільки завгодно літніх людей просять допомогти їм.

Коханню всякий вік підвладний, або Інше діло – юне тіло

– Тут ми підійшли до питання, яке б я назвав взаєминами «батьків» і «дітей». Або юний хлопчина, щоб не страшно було спати, жениться на «мамі», або навпаки – зрілий чоловік одружується з дівчиною, яка часто молодша за його власних дітей.

– У принципі бажання чоловіка мати молоду сексуальну партнерку цілком обґрунтоване з фізіологічної точки зору. Як кажуть, інше діло – юне тіло. Але є категорії чисто моральні, духовні. І тому тут треба бути дуже обережним. Адже інтереси зрілої людини можуть не збігатися з інтересами юної дівчини, яка створює з ним сім'ю. Це і життєвий досвід, і система оцінок і цінностей. У однієї переважає прагнення купувати брильянти, яхти, будинки, а в іншого – духовність.

А от стосовно ситуації навпаки – коли жінка вибирає набагато молодшого за себе чоловіка, з біологічної точки зору вона абсолютно невиправдана. Тому що, на жаль, жінка біологічно старіє швидше, ніж чоловік. І з точки зору вікового цензу оптимальною є різниця у 5–8 років. Тобто чоловік має бути старшим у такому діапазоні. Якщо ця різниця збільшується, можуть бути проблеми. Оскільки жінка старіє раніше, їй уже секс непотрібен, а у чоловіка потреба все ще зберігається. Але було б усе добре, якби у правилах не було винятків. А їх ми бачимо скільки завгодно. І це знову-таки виправдовує те, що коханню всякий вік підвладний. Скажімо, Олег Табаков набагато старший за свою дружину, але у них прекрасні гармонічні стосунки, народжуються прекрасні діти. Вони і талановиті, й доглянуті, й забезпечено їхній розвиток... Я не був би тут дуже категоричним, адже це те почуття, яке не піддається ранжуванню за віком. Скажімо, уже старіюча жінка покохала молодого чоловіка, і це почуття взаємне. Це є свідченням того, що вона зуміла зберегти фізично і зберегти свою сексуальну привабливість.

Антон ЩЕГЕЛЬСЬКИЙ
Продовження читайте
у наступному випуску газети

Наш земляк

Киянин, який став російським Клуні

Та улюбленцем усіх жінок

Ярослава Бойка все частіше називають російським Клуні, і він уже встиг знятися в більш ніж 60 фільмах і телесеріалах, серед яких – «Країна глухих», «Марш Турецького», «Ваша честь», «В серпні 44-го» «Небо. Літак. Дівчина», «Неотложка», «Курсанти», «Терміново в номер». А одна з його останніх кіноробіт взагалі рівня класичної нетленки – Олексій Вронський у новій екранізації «Анни Кареніної» Сергія Соловйова. Є в його житті і театр – супермодна «Табакерка». І взагалі, можливо, Ярослав – із мужньо-красивою зовнішністю, комфортністю в спілкуванні і відданістю справі – і є той герой нашого часу, котрого вже давно не можуть знайти. А ще він доволі затишно почувається і в Києві. Адже, без перебільшення, половина його життя минула саме тут.

– Нещодавно за Києвом і в Дарниці ми знімали новий фільм. І я дивлюсь: ось лікарня, де я народився, а тут військкомат, з якого я йшов в армію...

– Ярославе, а коли ви серйозно почали думати про акторство?

– Яюсь я потрапив на виставу київського Молодого театру, він ще тоді був на вулиці Свердлова (сьогодні Прорізній) № 6, у клубі «Метробуду». Пам'ятаю там чудовий спектакль – «Сон літньої ночі», який я дивився разів з десять. Між іншим, пізніше, організовуючи в армії новорічні заходи, я потихеньку вставляв в них шматки зі «Сна літньої ночі». Потім я займався в театральній студії при «Метробуді». Та це було абсолютне хобі, бо я знав, що спочатку все одно доведеться йти в армію. Там я лінувався робити дембельські альбоми і, зважаючи на те, що в нашій частині була хороша бібліотека, дуже багато читав і навіть учив вірші. Та думки про акторську професію серйозно прийшли, мабуть, тоді, коли вчився в механіко-металургійному технікумі.

– А як потрапили до театрального інституту, адже там неймовірний конкурс?

– Це, очевидно, знає професор Валентина Іванівна Зимня, яка взяла мене на свій курс, хоч твір я написав погано. Я зрозумів, що пролітаю, і вирішив більше сюди не повертатися. Вже потім Валентина Іванівна розповіла, що відіслала за мною на зупинку тролейбуса свого помічника, який мене повернув до інституту, сказавши, що я буду там учитися.

– Чому ж після другого курсу ви поїхали вчитися в Москву?

– Поїхав, бо потрібно було, як кажуть американці, самому себе робити. Дуже сильний імпульс мені, студенту театального, дала участь у виставі Молодого театру. Ніби хтось говорив: «Не бійся, вперед!» До цього в Москві я вже дивився вистави в «Современнике», проходив біля Театру «Табакерка». При цьому думав, що взагалі цей театр вищого пілотажу, сюди точно ніколи не потрапити. «Необхідно щось змінювати в житті», – сказав я собі в 22 роки, сівши у поїзд. Власне, я прагнув тільки в Школу-студію МХАТу. Приходжу туди о 17:30. Нікого немає. Думаю: «Ну й добре, поїду назад у Київ». Але ось він, випадок! До мене підходить дівчина і питає: «Що ти тут робиш?» – «Та

ось прийшов на консультацію, та, скоріш за все, нічого не вийде». І вона бере мене за руку і заводить в аудиторію на перелюд. Мене з першого туру відразу направили на третій. Але знову мені завадив твір. Я елементарно запізнився на цей екзамен і, гуляючи коридором, думав, що ось і все скінчилося. Раптом мене схопили за шкільки – і в аудиторію, де писався цей твір. Навіть пам'ятаю тему – «Чим нам близький Чехов». Я від «великого» розуму написав, що від усіх цих крепдешинів, офіцерів, чайок, вишневих садів мухи дохнуть. Але в кінці, одначе, зробив висновок: якщо ці нафта-лінові п'єси ставлять і через сто років, можливо, це ще комусь потрібно. Написав, але був упевнений, що в Школі-студії МХАТу імені Чехова мені скажуть: «Хлопче! Чегодан, вокзал, Київ!» Але не сказали.

– А як мама сприйняла ваше рішення жити і навчатися в Москві?

– Ой, це було найскладніше – умовити її. Це окрема історія. Вона була проти того, аби я жив далеко від дому. І я підготував промову, сказавши, що буду вчитися у Ланового, Юматова, Єфремова, Табакова, Мордюкової, Гундарєвої. Ці прізвища маму ошелешили, і вона сказала, що, звичайно ж, синку, їдь. Вона була впевнена, що я поїхав туди лише вчитись. А якраз тоді в Києві добудували Театр на Лівому березі, і вона мені написала, що ось, синочок, театр усього в чотирьох зупинках від нашого будинку, можеш там працювати. Та, ясна річ, у Москві на четвер-

тому курсі ти вже розумієш, що в Київ не повернешся...

– До того ж ви все ж потрапили до омріяної «Табакерки»?

– Коли я був на третьому курсі, в «Табакерці» склалася така ситуація, що на початку сезону один актор якось несподівано пішов з театру. На його ролі потрібно було терміново когось вводити. І художньому керівнику театру Олегу Павловичу Табакову (який був одночасно і ректором Школи-студії МХАТу) запропонували мене. У нас відбулася серйозна розмова. «Славо, знаю, ти любиш похуліганити. Давай так – до першого випадку. Ти мене знаєш. Зразу вилітаєш. І без образ». І ось уже 17 років я в цьому театрі.

– Ви однаково ставитеся до роботи в кіно і театрі?

– Театр – це для душі, а кіно не завжди для душі. Можу на пальцях однієї руки полічити проекти, які були такими. Наприклад, ми знімалися в Білорусі у фільмі «Команда». Фільм про футболістів другої ліги, і ми практично два місяці лише грали у футбол. Згадується, як ми з Олексієм Шевченковим набігалися і лягли на полі. Лежимо і задримо самим собі – нам за це ще й гроші платять! А, бувало, знімаємо фільм, так усе добре, і думаємо, що це буде «бомба». А виходить пшик.

– А що для вас означає назва іншого вашого серіалу «Завжди кажи «завжди»»?

– Найскладніше насправді навчитися каза-

ти «ні». Нещодавно прочитав, за що спартанці вбивали персів. Ті не вміли говорити слово «ні». І я не завжди можу відмовитися, починаю щось крутити-вертіти, а люди сприймають як «так».

– Здається, ви проходили проби на одну з ролей у фільм режисера Володимира Бортка «Тарас Бульба». Щось не вийшло?

– Перед зйомками «Тараса» мені з Санкт-Петербурга надіслали одну сцену. Читаю. Ідуть Остап і Андрій, і старший говорить молодшому (згадую приблизно): «А ти пам'ятаєш, як ти, маленький, йшов. Було дуже жарко, земля розжарилась, і ти кажеш: «Ай, ай». А я тебе взяв на руки й кажу: «Це наша земля, наш діди...» Ось такий сахарин із соплями. Думаю, щось не те. Відкрив Гоголя. Там цього немає. Виходить, це Бортко дописав! За Гоголя? Нічого собі. Я все одно поїхав до Петербурга, але не збирався проходити проби ані на Андрія, ані на Остапа, а вирішив зіграти одного з хорунжих. Не склалося, та й не було великої мрії. Власне, мені неприємно, коли чудовий актор Михайло Боярський говорить: «Русь ти наша, Русь!» з петербурзьким акцентом. Адже все це жорстка, кривава українська історія.

– А небезпечні зйомки у вас траплялися?

– Так. На фільмі «Копальня». Знімали влітку в Карелії, де дуже красиві краєвиди. Мій герой за сценарієм повинен був упітати, за мною по скелях має гнатися Сергій Юшкевич. І ось перший дубль. Збігаю зі скелі, чіпляюсь за мох і дерева. Мене просять ще один дубль, ще, іще... А стрибати треба метрів п'ять, і таке все круте. І чомусь палець мені на руці почав заважати. Дивлюся – стирчить з нього ось такий сучок, кров хлюпає. Повезли мене в травмпункт, спиртом залили, все перебинтували. Наступного дня ми їхали вибирати на річці Ладозі натуру. Сідаємо: я, оператор Юрій Гармаш (до речі, з Києва), другий режисер. Сідаю біля мотора, і мені кажуть: «Давай смикай, заводь мотор. Учись». А я показую руку і прошу, аби хтось інший смикнув. Це зробили. І раптом мотор, який забули переключити, виплигує з води. І маховик мене по руці – джу-у-у. Мені потім

сказали, що я став увесь білий, кров почала текти рікою. І я знімався увесь перебинтований, та все це ретельно ховалося.

– У фільмах ви проявляли вокальні й танцювальні здібності?

– Співати мене примусили лише в одному фільмі – «Полювання на асфальті». Там водії-далекобійники і менти ловлять бандитів на живця. Зі мною знімалися Михайло Жигалов і Катерина Реднікова. І у кожного було по пісні. Це був жах! Спочатку в студії дубль за дублем записували свої пісні, а потім уже на зйомках включали магніфон, і ми лише відкривали рота. А танцював я в «Анні Кареніній». Теж жах. Зимовий бал ми знімали в Петербурзі при температурі +30. Жорсткі були зйомки. Масовка у вовняних костюмах просто падала, не встигали викликати швидкі допомоги. Але я згадую цей період із задоволенням.

– А танцем для цього фільму доводилося спеціально вчитися?

– Чому доводилося? У мене дружина – балетмейстер, тому я не вмію танцювати. Про це я одразу кажу режисерам. Так, на знімальному майданчику «Анни Кареніної» був хореограф, та й що там особливо робити: раз, два, три – вальс. Головне – очі в очі – Кареніної і Вронського. Ми ж тільки кружляємо, а навколо нас можуть танцювати вже по-справжньому.

– Ваш старший син Максим ще не проявляє акторських здібностей?

– Він зараз дуже завантажений – у нього музична школа, дзюдо, уроки. Оскільки я сам учився поганенько, іноді закриваю очі на ненайкращі оцінки. Але ось на фортепіано він займається вже досить серйозно. Мені професійні піаністи розповідали, що головне у цій справі – спіймати кураж. У кожного він приходиться у різний час: буває на третьому, на п'ятому році навчання... І я бачу, що Макс уже починає ловити цей кайф гри. Мені в дитинстві теж пропонували грати на піаніно. Я відмовився. Й досі через це шкодує.

Хто і коли оголосив війну мешканцям гуртожитків, достеменно невідомо. Але відтоді сотні тисяч людей зі своїми родинами продаються і перепродаються, втративши надію на збереження навіть такого даху над головою, як у знаменитому Кудюкінському гуртожитку, що в селі Коржі. Нас охопив жах, коли ми переступили поріг цієї будівлі: обдерті, поїдені грибок стіни, які ніколи не бачили ремонту, обірвана електропроводка з місцями оголеними дротами, провалена гнила підлога із зяючими ямами, у яких у постійній темряві й ноги недовго поламати. А ще – трупи собак і пацюків, що валяються на підлозі в порожніх кімнатах. За такий рай той самий Павло Кудюкін вимагає з кожного з пожитківців по 650 і більше гривень орендної плати на місяць.

Узаконене

ЗАРУЧНИКИ ПАНА КУДЮКІНА ЖИВУТЬ У НЕЛЮДСЬКИХ

Досі в Коржах ніколи не знали кріпацтва

Село Коржі розташоване у Баришівському районі на лівому березі річки Трубіж. Має 37 вулиць. Населення – близько 1600 чоловік. Село назване на честь козака Коржа, який, за переказами, оселився тут у XVII столітті. Перша письмова згадка про Коржі датується початком XVIII століття. У списку Баришівської сотні згадується, що в с. Коржі було всього 15 козацьких і 9 селянських дворів. У 1890 році у виданому в Полтаві «Сборникупохозяйственной статистике Переяславского уезда» опубліковані дані про Баришівську волость, де

читаємо: «В селі Коржі налічувалося 84 господарства, населення 408 чоловік, в тому числі чоловіків 197, з них грамотних 8, жінок – 2, коней 46, волів 91, корів 106». У книзі «Описи козацького намісництва XVII ст.» говориться: «Більшість поселень ділилися за двома адміністративними системами: сотенно-повітовою та повітовою. Баришівка і більшість населених пунктів входили до Остерського повіту. Козаки Баришівської сотні належали до Переяславського полку. В сотню, крім містечка Баришівки, входили села Ядлівка,

Гостролучья, Рудницьке, Селище, Бзів, Сулимівка, Мала Стариця, деревні (села без церков) Дернівка, Коржі». Про належність до козацької сотні свідчать прізвища жителів села: Житник, Великоіваненко (у списку Баришівської сотні значилися козаки Іван Великий та Житник, згадується і якийсь невідомий козак із с. Коржів з Діаментовських козаків), Куценко, Чайка. Місцеві жителі кажуть, що у Коржах ніколи не знали кріпацтва. Тому тут і понині в людях живе незламний козацький дух.

Мародерство з розмахом!

У 1971 році в Коржах було розпочато будівництво Семенівської свинофабрики. За первинним проектом її потужність повинна була становити 36,5 тисячі голів з поступовим доведенням до 108 тисяч. У 1977 році Семенівська свинофабрика була перейменована на радгосп-комбінат «Семенівський», а у 1986 році – на радгосп-комбінат «Трубізький». З переходом України на ринкові відносини у серпні 1996 року наказом фонду Державного майна України радгосп-комбінат «Трубізький» перетворений на відкрите акціонерне товариство «Коржівське».

Коли підприємство будувалося, одночасно зводилися і будинки для працівників, а також Будинок культури (громадський центр), готель, будинок побуту, магазини, банно-прачальний комбінат, фельдшерсько-акушерський пункт, дитсадок, школа, 14 чотириповерхових будинків, гуртожиток. Саме цей гуртожиток, розташований за адресою: провулок Шкільний, 1, став останнім часом сільським каменем спотикання. Як розповіла «Вістям Київщини» сільський голова Ірина Стомаченко, гуртожиток, збудований державою та введений в експлуатацію 30 жовтня 1974 року, всупереч чинному законодавству і досі не переданий на баланс територіальної громади села. Внаслідок цілого ряду махінацій і перепродаж він, як і готель, Будинки побуту та культури разом з бібліотечним фондом, магазини, банно-прачальний комбінат та фельдшерсько-акушерський пункт, опинилися у власності товариства з обмеженою відпові-

дальністю «Торгово-фінансовий дім NAVIGATOR», а якщо точніше, в руках Павла Вікторовича Кудюкіна. І жодної копійки від цієї приватизації не потрапило до сільського бюджету.

Станом на 01.05.95 р. гуртожиток перебував на балансі державного радгоспу-комбінату «Трубізький», – продовжує розповідь Ірина Вікторівна. – Наказом регіонального відділення Фонду державного майна України по Київській області № 5/91-ВП від 27.06.96 р. затверджено акт оцінки вартості майнового комплексу радгоспу-комбінату «Трубізький», відповідно до якого будівля гуртожитку не була виключена з вартості майна цілісного майнового комплексу. 26.07.96 р. регіональним відділенням Фонду державного майна України по Київській області затверджено план приватизації радгоспу-комбінату «Трубізький», до якого гуртожиток не було включено. 02.08.96 р. радгосп-комбінат «Трубізький» перетворено на ВАТ «Коржівське», до статутного фонду якого включено нерухоме майно – будівля-гуртожиток. 23.12.05 р. ВАТ «Коржівське» продало будівлю гуртожитку приватному підприємству «Племзавод Трубізький», а 12.03.07 р. ПП «Племзавод Трубізький» перепродало гуртожиток ТОВ «Торгово-фінансовий дім «NAVIGATOR», котрий володіє ним і понині. Показово, що всі згадані вище підприємства належать тому самому Павлу Кудюкіну, який сам собі двічі перепродав згаданий гуртожиток разом із його мешканцями.

– За законом при ліквідації державного підприємства

всі житлові будинки і гуртожитки повинні бути передані на баланс місцевого органу влади, – каже сільський голова Ірина Стомаченко. – Але цей гуртожиток не був переданий на баланс сільради. У 2005 році ВАТ «Коржівське» звернулося до сільської ради, щоб вона своїм рішенням надала доручення Баришівському БТІ сформувати текст свідоцтва про право власності ВАТ на гуртожиток. Сільська рада дала такий дозвіл. У 2008 році під час перевірки Баришівською міжрайонною прокуратурою було внесено протест на це рішення, оскільки ВАТ «Коржівське» не подало ніяких правостановлюючих документів. Тобто, крім заяви, нічого не було. Вони не довели, що це – їхня власність. Після протесту прокуратури сесія сільради скасувала оте попереднє рішення. Після того було подано в суд, щоб повернути гуртожиток до державної власності. А потім з державної власності вже передати до комунальної. З цього приводу було дуже багато судових процесів. Київський обласний господарський суд прийняв рішення про те, що дійсно треба повернути це майно до державної власності, бо підстав його передавати у ВАТ «Коржівське» не було. Але у ВАТ «Коржівське» цей гуртожиток разом з людьми, які там живуть, купив племзавод «Трубізький», а потім, знову-таки з пожитківцями, перекупив «Навігатор». Хоча власник усіх трьох фактично один і той же Павло Кудюкін, який двічі перепродав його сам собі. І оце з 2008 року триває судова тяганина. Причому адвокати говорять, що правда на нашій стороні. І дійсно так повинно бути. Але суди приймали рішення, які вигідні були Кудюкіну. Дійшло до Верховного Суду. Але й він прийняв рішення на користь Кудюкіна. І це попри те, що права мешканців гуртожитку захищає спеціальний закон.

Гуртожиток, з якого, як стверджують його мешканці, обманним шляхом з порушенням низки законів і навіть самої Конституції, їх виписано без надання іншого житла, юридично завис у повітрі. Адже земельна ділянка під ним знаходиться у комунальній власності села. Вона ні в оренду, ні в приватну власність нікому не передавалася. Але кого це хвилює, якщо в пана Кудюкіна достобіса грошей?!

– Там багато проблем з цим гуртожитком, – веде далі сільський голова. – Після того як мешканцями підняли плату в 14 разів, вони почали звертатися до сільської ради, прокуратури за захистом своїх прав. Тоді Кудюкін подав на дві найактивніших сім'ї у суд на виселення. Це вже вдруге таке робиться. Їм відключали зразу світло, потім газ... Ми були в суді, так там Кудюкін сказав, що в його планах є реконструкція і перебудова цього гуртожитку. І взагалі сказав, що це вже не гуртожиток, а будівля.

Багатий бідного тусає та ще й б'є, затим, що гроші є

Коржівський гуртожиток, розташований у Шкільному провулку, зустрів журналістів «Вістей Київщини» сирістю і холодом. У довгому коридорі немає ні вікна, ані освітлення, тож до помешкання на першому поверсі, де разом з чоловіком і двома неповнолітніми дітьми живе Олеся Молчанова, ми пробіралися навпомацки, тримаючись за поїдену грибок стіну. Та й то мало ноги не поламали, спотикаючись об нерівні краї прогнилої підлоги. Сама ж, з дозволу сказати, «квартира» із двох невеликих кімнаток, передбанника й туалету справила на нас гнітюче враження. Водяного опалення в приміщенні немає. Тож помешкання зігрівается електричними обігрівачами. Їжу господиня також готує на електриці. Стіни поїдені грибок. Схоже, що за всі 38 років існування гуртожитку це помешкання жодного разу не бачило ремонту. Так само, як і весь перший поверх цієї занедбанної будівлі.

У супроводі Олеси Молчанової та сільського голови Ірини Стомаченко пробіраємося на загальну кухню, яка вже давно заслуговує на визначення «колишня». Старезні газові підключені від мережі, іржаві водопровідні труби вже давно забули, коли в них булькала вода, столи для приготування їжі вкриті, мабуть, ще доісторичним пилом і брудом. На підлозі купи сміття. Поруч зяє вилами-ними дверима вхід до двокімнатної оселі, в якій уже давно ніхто не живе. Проходимо всередину, і погляд спотикається об труп невідомо коли здохлого маленького собаки. Якби не мороз, труп уже давно засмердівся б. Але не це хвилює коменданта гуртожитку Людмилу Конох, яка немов розгнівана фурія накинута на мешканців гуртожитку, котрі спілкувалися з журналістами. Вони, мовляв, і такі, й сякі. Не хочуть підписувати договір оренди житла й платити за проживання за встановленими власником гуртожитку Павлом Кудюкіним новими тарифами по 650 гривень на місяць, не дають грошей на ремонт. А ще завдяки їм у гуртожитку по ночах збираються п'яниці. Правда, хто саме їх збирає, комендант так і не назвала. Так само, як і пояснити, чому ні

вона сама, ані господар гуртожитку не подбали про належні умови проживання, за які не гріх було б платити таку величезну суму зверх сплати комунальних послуг, Людмила Конох так і не змогла. А чи не побажала? Принаймні з її крику вдалося зрозуміти лише одне: в усіх своїх бідах мешканці гуртожитку винні самі.

Побували ми й на другому поверсі, де віс таким же духом запустіння. У помешканні, яке займає Микола Батора з дружиною Інною Сівоченко та донькою Ілоною 2004 року народження, трохи затишніше. Але знову ж таки – опалення від електрообігрівача. Щоправда, у щасливців є кран. Тож по воду до них ходять ще кілька сусідів.

– Ми переїхали в Коржі з Черкащини на запрошення керівників ВАТ «Коржівське», куди заманювали спеціалістів з усієї України, – розповідає Микола Батора. – Павло

Вікторович Кудюкін обіцяв незабаром дати повноцінну квартиру. А поки що виділив помешкання в гуртожитку. Але без прописки. Бо саме тоді в примусовому порядку виписували людей начебто для того, щоб зробити ремонт. В один із днів усіх повантажили в автобус, привезли в офіс і виписали. Але ремонт досі ніхто не робить. За свої кошти ми відремонтували кухню. В гуртожитку зараз проживають 18 сімей: 7 – на третьому поверсі, переобладнаному під повноцінні квартири. Ще 9 сімей – на другому і 2 – на першому. А зараз нас виселяють. Це почалося після того, як 1 вересня Кудюкін роздав договори, у яких передбачено додатково до сплати за світло, воду і газ ще й 650 гривень за оренду помешкання. Але на той момент нас з дитиною не було вдома і нам договір не дали. До того ми платили комендантові квартплату, за світло, воду і газ. Та й зараз регулярно вносимо ці платежі, але додатково 650 гривень ми відмовилися платити. Тільки 4 сім'ї платять. Ми

зверталися і в прокуратуру, і в суд. І ніяких результатів. Всюди відмови. Зараз іде суд про виселення нас і сім'ї Молчанових.

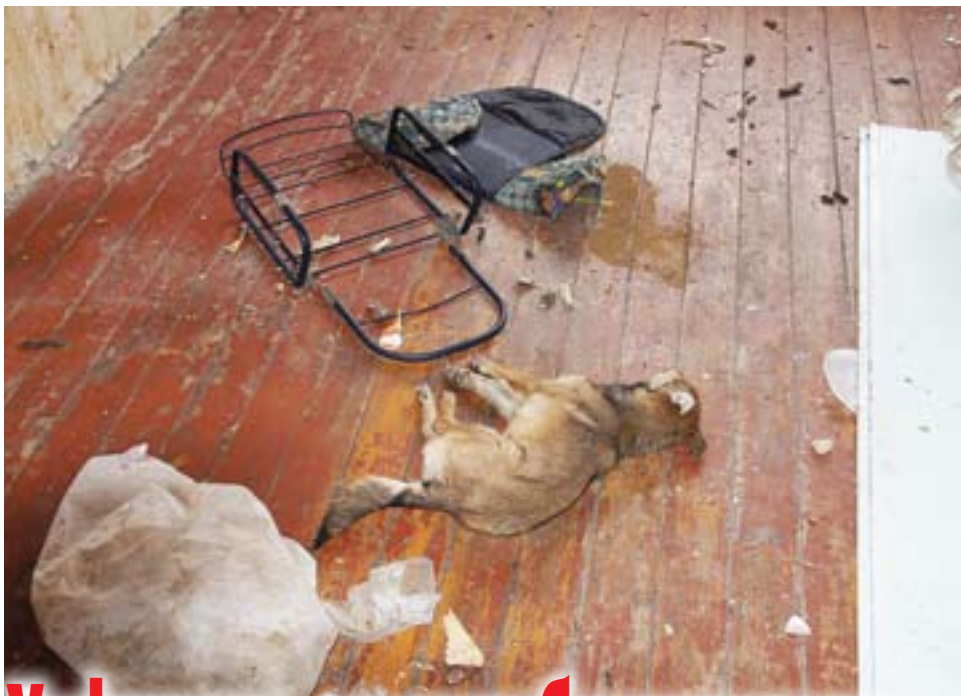
– Не розумію, на яких правах паспортний стіл нас виписував без надання іншого житла, коли тут люди приписані були з дітьми, – приєднується до розмови Олесь Молчанова, яка живе в гуртожитку з 2004 року. – От у мене двоє дітей. Куди я подінуся з ними серед зими? І чому я мушу виселятися? Тільки тому, що як і інші 10 сімей, які живуть на першому й другому поверхах, відмовляюся укладати договір оренди на кабальних умовах? Нам обіцяли спочатку тимчасове житло, а потім повноцінні квартири. А де вони? Кудюкін збирав спеціалістів і по Черкаській, і по Кіровоградській, і по Миколаївській областях. Де він тільки не їздив, щоб зібрати спеціалістів, обіцяв золоті гори. Мовляв, буде вам і житло, і робота, і зарплата. Люди прийшли, попродавали там, що в них було, чи позалишали. А тепер він нас виселяє.

У нас на районі

БЕЗЗАКООННЯ

УМОВАХ, ЧЕКАЮЧИ ЧЕРГИ НА ВИСЕЛЕННЯ

У кімнатах, де мали б жити люди, валяються дохлі пацюки та собаки

– І депутати, і виконавчий комітет, і взагалі все село обурене діями Павла Кудюкіна, – каже сільський голова Ірина Стомаченко. – У нас і сходи були, і там про це люди говорили. Відкрито. У нашому селі ніхто не мовчить, все говорять в очі сільському голові, депутатам. У нас не бояться... Чому ми захищаємо людей? Бо це повноваження і сільського голови, і депутатського корпусу. І просто по-людськи. Як на мене, щоб оце серед зими дитину викидали на вулицю?! Та за таке судити і садити треба! Але Кудюкін має гроші, а тому він у селі пан. Він навіть відмовився надати кімнату в гуртожитку лікарю, який не мав де оселитися. Або ось у мене лежать матеріали: з дитячого будинку виходить десятикласниця Настя Рябова, їй треба надати житло. А де його взяти, якщо нема? Тож ми бачимо майбутнє у поверненні гуртожитку його законному власнику – територіальній громаді, щоб він набув соціального профілю. Щоб це було соціальне житло для лікарів, вчителів і тих, хто його потребує. Привести будівлю до нормального стану. Бо там же нелюдські умови. Приїжджала комісія з райради, голова райради сказав: я б і копійки не заплатив за такі умови, які там є. Бухгалтери підраховали – якщо зібрати навіть оту попередню плату в 41 грн на місяць за всі роки, то за них теж можна було багато чого

зробити, аби поліпшити умови проживання. Щоб там зробити опалення, поладити дах. Але за ці роки жодної копійки в гуртожиток не було вкладено. Люди самі склалися, зробили сякий-такий ремонт і кажуть, що це геройський вчинок. Хоч це повинен був зробити власник гуртожитку. Однак для нього немає ні законів, ні Конституції, ні указів Президента. Абсолютно нічого.

Павло Кудюкін й у воді не тоне, і у вогні не горить

Хто ж такий Кудюкін і як він опинився в Коржах? Як ви вже здогадалися, герой нашої розповіді – той самий Павло Кудюкін, якого засоби масової інформації свого часу нарекли убивцею Чорноморського пароплавства. У 1993–1994 роках Кудюкін очолював Чорноморське морське пароплавство «Бласко», яке мало понад 200 кораблів загальною вантажопідйомністю понад 4 мільйони тонн, більше половини з яких були в робочому стані й давали чималі прибутки. Рентабельність морських перевезень становила майже 20 відсотків, чиста валютна виручка за рік перевищувала 800 мільйонів доларів. Потім кораблі й кошти кудись випарувалися. Як довело слідство, Кудюкін був безпосередньо причетний до розграбування пароплавства. Судовий процес над ним проходив у Миколаєві. Він розпочався у січні 1997 року. Павла Кудюкіна звинувачували в крадіжках в особливо великих розмірах під час перебування на посту прези-

дента пароплавства «Бласко», у незаконних операціях з валютними цінностями, у службовому підлогу і зловживанні службовим становищем. У 1995 році він був затриманий у Москві, де переховувався від українського правосуддя. Миколаївський обласний суд приговорив його до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Пізніше колегія Верховного Суду України обмежилася конфіскацією лише 456,5 тисячі німецьких марок, хоч ЗМІ повідомляли, що на рахунках звинувачуваного було виявлено понад 1 млрд німецьких марок.

23 березня 2000-го Президент Леонід Кучма підписав указ про помилування й дострокове звільнення Павла Кудюкіна, який відбув половину строку, за станом здоров'я. До речі, під час суду його адвокати стверджували, що їхній підзахисний має дуже погане здоров'я, майже втратив мову, і йому необхідна постійна допомога. Бачили б ви цю людину після відсидки! Як відомо з мас-медіа, колишній в'язень Кудюкін після виходу на волю оселився в Коржах, оженився тут. Донедавна він контролював низку агрогосподарств Барішівського району. Частими гостями у нього, як розповідали працівники однієї з ферм, були тодішній губернатор Київщини Віра Ульянченко, інші віпи. Деякі борці з мафією відзначали: після відсидки у Кудюкіна невідомо звідки з'явилися великі гроші.

А чи знаєте ви, чому Кудюкін тьопав баланду не повний строк? Леонід Кучма його амністував за клопотаннями Віри Ульянченко, яка на початку 90-х років очолювала київське представництво компанії «Бласко», і Віктора Ющенка, чий руки «не крали».

Не дивно, що, маючи таких покровителів, Павло Кудюкін й у воді не тоне, й у вогні не горить. Дивно інше, чому людина з багатомільйонними статками не гребує злидіннями копійками, замішаними на сльозах і горі обманутих ним же мешканців сільського гуртожитку?

П'ятниця 17.02.2012

УТ-1	
06.00	Доброго ранку, Україно!
06.00	Ранкова молитва
06.05	06.30, 07.00, 07.30, 08.00 Новини
06.10	07.05, 08.05 Спорт
06.20	Православний календар
06.35	Експерт на зв'язку
06.55	Огляд преси
07.15	Ера бізнесу
07.20	Невідоме відомих
07.25	Глас народу
07.40	Експеримент дня
07.45	Мультифільм
08.15	Корисні поради
08.30	Скарбничка
00.00	Підсумки
00.15	Скарбничка
ПЕРШИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ	
09.00	21.00 Підсумки дня
09.35	Д/ф «Контингент. Ангола»
10.00	Театральні сезони
10.50	М/с «Каспер. Школа страху»
11.10	Ток-шоу «Віра. Надія. Любов»
12.00	Новини
12.10	18.40, 21.20 Діловий світ
12.25	«Надвечір'я» з Т. Щербатюк
13.00	Околиця
13.35	Х/ф «Пілот»
15.00	18.20 Новини (із сурдоперекладом) Euronews
15.10	15.10 Діловий світ. Агросектор
15.40	Х/ф «Михайло Ломоносов»
17.05	Х/ф «Початок невідомого століття»
19.05	Наша пісня
19.45	«Новорічний жарт» з В.Винокуром
20.40	After Live (За лаштунками Шустер-Live)
21.15	Плюс-мінус
21.25	22.50 Шустер-Live
22.45	Трійка, Кено, Секунда удачі
01.25	М/с «Сандокан»
02.15	Хіт-парад «Національна двадцятка» (із сурдоперекладом)

03.15	Х/ф «Пілот»
04.35	Х/ф «Початок невідомого століття»
05.50	Діловий світ. Агросектор
Інтер	
05.20	Т/с «Таке звичайне життя»
06.10	Т/с «Вулиці розбитих ліхтарів 5»
07.00	08.00, 08.30, 09.00, 12.00, 18.00 Новини
07.10	07.35, 08.10, 08.35 з новим ранком
07.30	20.25 Спорт у Подробичах
09.10	Т/с «Повернення Мухтара-2»
10.05	Т/с «Татусі»
12.15	Знак якості
12.40	Д/с «Детективи»
13.20	Т/с «Вулиці розбитих ліхтарів 11»
15.15	Т/с «Судові справи»
16.10	Т/с «Експерти»
18.10	Т/с «Кривинушка»
19.05	Т/с «Свати 3»
20.00	03.35 Подробичі
20.30	Т/с «Байки Міт'я»
22.35	Велика політика з Євгенієм Кисельовим
02.00	Х/ф «Готика»
04.00	Д/ф «Сміливі люди»
«1+1»	
06.55	07.10, 07.40, 08.05, 09.10 Сніданок з 1+1
07.00	08.00, 09.00, 19.30, 03.35 ТСН: «Телевізійна служба новин»
07.15	М/с «Чін і Дейл: Бурундуки-рятівники»
10.00	16.05 Давай одружимося
10.55	Т/с «Костоправ»
12.55	13.50, 04.20 Т/с «Клон - 2»
14.40	05.45 Т/с «Світ Соні»
17.00	ТСН. Особливе
17.20	Шість кадрів
17.40	Сімейні мелодрами
18.30	Не бреші мені - 3
20.15	Велика різниця по-українськи
21.15	Х/ф «Повітряна тюрма»
23.30	Х/ф «Охоронець»
01.25	Х/ф «Острів проклятих»
ІSTV	
05.05	Служба розшуку дітей
05.15	03.50 Факти

05.30	05.05 Світанок
06.15	07.35 Ділові факти
06.25	09.25, 12.55, 19.20 Спорт
06.30	Т/с «Таксі»
07.45	Стоп-10
08.45	Факти. Ранок
09.30	19.25 Надзвичайні новини
10.30	16.30 Т/с «Менти»
12.35	13.00 Анекдоти по-українськи
12.45	Факти. День
13.15	Т/с «Таємниці слідства»
14.15	Т/с «Лють»
18.45	Факти. Вечір
20.10	Х/ф «Чорний яструб»
22.05	Х/ф «Відступники»
02.10	Самозванці
03.00	Голі та смішині
04.25	ПроЦікаве
СТБ	
05.50	Документальний детектив
07.10	02.20 Х/ф «Донецко моя»
09.10	Х/ф «Під Великою Ведмедицею»
18.00	22.00 Вікна-Новини
18.10	Х/ф «Дівчата»
20.10	Таємний шоу-бізнес. Стас Михайлов. Зірка з порожнечі
21.15	Таємний шоу-бізнес. Людмила Зікина: скарби королеви
22.25	Таємний шоу-бізнес. Хрещені батьки зірок. Япончик проти Калмановича
00.05	Х/ф «Знак долі»
02.10	Вікна-Спорт
03.50	Нічний ефір
НОВИЙ КАНАЛ	
04.40	Т/с «Ранетки»
06.15	Служба розшуку дітей
06.20	07.00 Kids Time
06.25	М/с «Назад у майбутнє»
06.45	М/с «Джуманджи»
07.05	14.30 М/с «Пригоди Джеки Чана»
07.30	09.00, 19.00, 00.45 Репортер

07.50	Очевидець
09.10	22.50 Т/с «Бальзаківський вік, або Всі чоловіки сво...»
10.10	Здрастуйте, я ваша мама
11.50	Т/с «Татусеві дочки»
12.50	Т/с «Третя планета від Сонця»
13.55	М/с «Аладдін»
14.45	15.50 Teen Time
14.50	Т/с «Половання на монстри»
15.55	Т/с «Кадети»
17.55	Т/с «Воронини»
19.15	01.00 Спортрепортер
19.35	Т/с «Ластівчине гніздо»
20.45	Україна чудес
23.45	Т/с «Нікіта»
01.10	Т/с «Межа»
02.00	Неймовірні історії Рінлі
02.45	Т/с «Пліткарка»
03.20	Зона Ночі
03.25	Українці Надія
04.25	05.15 Зона ночі
04.30	Культура
04.30	Микола Лисенко
Україна	
06.00	05.20 Срібний апельсин
07.00	17.00, 19.00, 03.30 Події
07.20	18.00 Т/с «Ефросинія. Продовження»
08.30	14.00 Т/с «Слід»
09.10	21.15 Т/с «Подружжя»
10.00	20.15 Т/с «Шаман»
11.00	02.45 Т/с «Платина»
12.00	04.30 Ток-шоу «Нехай говорять»
13.00	Т/с «Ведмежий кут»
15.10	Щиросердє зізнання
16.00	Федеральний суддя
17.15	03.50 Критична точка
19.20	Т/с «Катина Любов»
01.10	Шоу «Тільки один»
02.00	Ласкаво просимо
5 канал	
06.00	Програма передач
06.01	21.40, 03.00 Час-Тайм
06.15	10.15, 13.10, 18.40, 23.50 Погода на курортах
06.20	18.55, 23.20, 00.10, 03.20 Час спорту
06.30	18.45, 23.00 Київський час
06.40	11.35 Автопілот-тест
07.00	08.00, 09.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 19.00, 20.30, 02.00, 04.00, 05.00 Час новин
07.05	09.10, 17.50, 22.50 Погода в Україні
07.20	08.50, 19.55, 23.20, 00.35, 03.20, 05.15 Бізнес-час
08.15	11.10, 16.15, 18.10, 00.15 Погода у світі
08.20	19.15, 20.50, 00.25, 01.50, 03.50, 05.50 Тема тижня
08.30	Світська кухня
09.20	15.20 Інтелектуал
10.15	Здорові історії
10.35	Не перший погляд
11.20	Трансмісія-тест
12.15	Вікно в Європу
13.20	Драйв
14.15	Історія успіху
14.25	«Гра долі» (Ференц Ліст)
16.20	03.30 Арсенал
17.25	05.25 Феєрні мандрів
18.00	00.00 «Час новин» (рос.)
18.15	Особливий погляд
19.30	20.05, 01.00, 04.15 «Час інтерв'ю»
21.00	02.15 Велика політика
21.40	03.00 Вікно в Америку
22.00	02.35 Машина часу

03.15	Бізнес-час
09.15	11.10, 12.20, 14.10, 16.10, 22.50 Погода в Україні
09.25	13.20, 14.20, 5 элемент
10.00	11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 19.00, 20.30, 01.00, 04.00 Час новин
10.30	00.25, 03.50 Автопілот-новини
10.55	18.10, 00.15 Погода у світі
11.15	Сканер
12.30	Агроконтроль
15.20	Своїми очима
16.30	Ток-шоу «РестПубліка з Анною Безулик»
18.00	00.00 «Час новин» (рос.)
18.15	Вікно в Європу
18.45	23.00 Київський час
19.36	02.00, 05.00 Час: важливо
21.00	01.25, 04.25 Час
22.00	02.40 Хроніка тижня
22.25	Фактор безпеки
23.30	Трансмісія-тест
23.55	Огляд преси
03.30	Машина часу
05.40	Життя цікаве
КДРТРК	
06:00	Рано-вранці
07:00	За київським часом
07:10	Рано-вранці
08:00	Час країни
08:30	Хрещатики, 26
09:00	Свобода думки
10:00	Ф/в "Школа лихослів'я", 2с.
11:10	Історія однієї картини. К. Малевич
11:30	Тижень
12:00	За київським часом
12:10	Обрані часом. Більш ніж кіно. Кавалерович
12:45	"Мелодія двох сердець", 3с.
14:00	За київським часом
14:10	Подих слова. Б. Олійник
14:40	Архімісто. На Пушкінській
15:00	Спорт-майдан
16:00	За київським часом
16:10	"Культурний опір". О. Ревенко
17:25	Нариси історії культури

Україні з М. Поповичем.	
18:00	М. Драгоманов
19:00	Іспит для метра
19:30	За київським часом
20:30	Рондо
21:00	Час країни
21:15	Вечірня казка
21:50	Співає І. Борко, 2ч.
22:00	Кольорова екскурсія.
22:30	Привиди полотен
22:30	За київським часом
23:45	Х/ф "Небесний тихохід"
00:00	Наодинці з музикою.
00:00	Музика Північної Америки
00:00	Свобода думки
01:00	Ф/в "Школа лихослів'я", 2с.
02:10	Історія однієї картини. К. Малевич
02:30	Тижень
03:00	За київським часом
03:10	Обрані часом. Більш ніж кіно. Кавалерович
03:45	"Мелодія двох сердець", 3с.
05:00	За київським часом
05:10	Подих слова. Б. Олійник
05:40	Архімісто. На Пушкінській
НТН	
05:55	Легенди бандитського Києва
06:20	Уроки тітоньки Сови
06:50	Друга смуга
06:55	Х/ф «Люди в океані»
08:30	Легальний дохід
08:35	19.00, 00.00, 02.45, 05.05 Свідок
09:00	Т/с «NCIS: полювання на вбивцю - 8»
10:00	Т/с «Закон і порядок»
11:00	Т/с «CSI: Маямі»
12:00	Т/с «Детективи»
12:40	Т/с «Літній»
13:40	Т/с «Капітан Гордєєв»
15:30	Х/ф «Росія молода»
17:15	Х/ф «Російський рахунок»
19:30	Х/ф «Майстер сходу»
21:30	Х/ф «Американ бой»
00:30	Х/ф «Мумія: принц Єгипту»
03:15	Речовий доказ
04:15	Агенти впливу
05:35	Правда життя

Складський комплекс ВАТ «БОРОДЯНСЬКИЙ РАЙАГРОПОСТАЧ»

Здаються офісні приміщення:

- загальна площа 524,4 кв.м;
- окремий будинок;
- с/ремонт, меблі;
- телефон, Інтернет;
- територія охороняється цілодобово;
- парковка перед офісом;
- відеоспостереження

Ціна договірна

Тел.: 098 042-45-82

м. Бороданка, провулок Залізничний, 1

Оренда Складські приміщення ВАТ «БОРОДЯНСЬКИЙ РАЙАГРОПОСТАЧ»

- загальна площа 3277,4 кв.м.;
- цілодобова охорона;
- відеоспостереження;
- залізнична гілка біля складів (пряматяг);
- можливість завантаження та розвантаження;
- вагова;
- два в'їзди на територію

Ціна договірна

Тел.: 098 042-45-82

м. Бороданка, провулок Залізничний, 1

Субота 18.02.2012

УТ-1	
06.00	Ранкова молитва
06.10	Мультифільм
06.20	Світ православ'я
06.45	Док.фільм «Світ тварин з Джеромом Міллером»
07.10	Ера здоров'я
07.45	Корисні поради
23.00	Ультра. Тема
23.20	Ера здоров'я
23.45	DW.Новини Європи
00.15	Скарбничка
21.00	турнір з боксу
21.30	Підсумки дня
22.45	Зворотній зв'язок
22.50	Мегалот
01.20	Суперлото, Трійка, Кено
01.50	Підсумки дня
02.55	ТелеАкадемія
03.05	Д/ф «Школа Віри Боаренко»
04.30	Х/ф «Людина у футлярі»
05.00	Д/ф «Контингент. Ангола»
05.25	«Надвечір'я» з Т. Щербатюк
Інтер	
05.10	Парк автомобільного періоду
05.35	Велика політика з Євгенієм Кисельовим
08.25	Городок
09.00	Орел і Решка
10.00	Україно, вставай!
10.45	Вирванні з натовпу
11.20	Найрозумніший
«1+1»	
06.20	М/ф «Смурфи»
07.15	Справжні лікарі - 2
08.05	Світське життя
09.05	Хто там?
10.10	10.35 М/с «Тімон і Пумба»
11.00	04.10 Світ навиворіт: Камбоджа
11.55	Лекельна кухня - 2
13.20	Голос країни - 2: нова історія
15.45	20.00 Х/ф «Класні мужики»
19.30	ТСН: «Телевізійна служба новин»
23.45	Зірки в опері
01.05	Х/ф «Пари»
02.35	Х/ф «Охоронець»
ІSTV	
05.50	Факти
06.25	Інший футбол
06.50	Х/ф «Червона планета»
08.55	Козирне життя
09.35	Люди, коні, кролики. І домашні роликки
10.00	ЄвроФуд-2012 г.
10.25	Квартирне питання

11.20	18.55 Спорт
11.25	Х/ф «Гаррі і Гендерсони»
13.55	

Неділя 19.02.2012

УТ-1	
06.00	Ранкова молитва
06.10	Мультифільм
06.20	Крок до зірок
07.00	Українська мрія М.Поплавського
07.35	Сільський час
08.00	Укравтоконтинент
08.20	Корисні поради
08.30	Скарбничка
23.00	Ера бізнесу. Підсумки
23.35	Свої. Євген Веснік
00.15	Скарбничка
ПЕРШИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ	
09.05	Смішний та ще смішніший
09.30	Хто в домі хазяїн?
09.50	Крок до зірок. Євробачення
10.35	Як це?
11.00	Кумири і кумирчики
11.25	Шеф-кухар країни
12.15	Караоке для дорослих
12.55	Атака магії. Мистецтво

Интер	
06.10	Вечір боксу на Інтері. Віталій Кличко vs. Дерек Чисора
08.45	Ранкова Пошта з Пугачовою та Галкінін
09.30	Школа доктора Комаровського
10.15	«НЕДІЛЯ З «КВАРТАЛОМ»
11.20	Велика різниця
12.30	Т/с «Свати 3»
18.00	21.00 Х/ф «Понаїхали тут»
20.00	02.00 Подорожі тижня
23.00	Що? Де? Коли?
00.05	Х/ф «Зло»
02.45	Д/ф «Пізнє щастя Ольги Волкової»
03.35	Д/ф «Фільм про Донатаса Баніоніса»
04.30	Д/ф «Як зберегти кохання»
«1+1»	
06.00	06.55, 03.50 Х/ф «Десяте королівство»
08.30	Мультифільм
09.05	Лото-забава
10.10	10.35 М/с «Тімон і Пумба»

11.00	Дикі і смішні
11.25	Хованки
12.25	Я так живу
13.00	Велика різниця по-українськи
13.55	05.15 Х/ф «Кохати по-російськи 3»
15.45	Х/ф «Будинок без виходу»
19.30	23.50 ТСН-тиждень
20.15	Голос країни - 2: нова історія
22.25	Т/с «Інтерни»
22.50	Світське життя
00.40	Х/ф «Чорна смерть»
02.25	Х/ф «Парі»
ІСТV	
05.10	Факти
05.30	Мультифільми
05.50	Квартирне питання
06.40	Утриматись у кріслі
07.25	Анекдоти по-українськи
07.50	ЕвроФуд-2012 г.
08.35	Т/с «Далекобітники-3»
11.30	Козирне життя
11.55	Інший футбол
12.20	19.40 Спорт
12.25	Х/ф «Внутрішній космос»
15.00	Х/ф «Антикілер»
17.35	Наша Russia
18.45	Факти тижня
19.45	Х/ф «Володар пернів: Повернення короля»
23.55	Х/ф «Відступники»
02.45	Інтерактив. Тижневик
03.00	Х/ф «Зупинка»
04.20	ПроЦікаве
04.35	Світанок
СТБ	
05.35	М/ф «Як Петрик П'яточкін слоників рахував», «Приключення Фунтика», «Падал прошлогодній сніг»
06.45	Х/ф «Здрастуй і прощай!»

08.40	Сніданок з Юлією
08.50	Висоцькою
06.40	Імо вдома
10.40	01.25 Неймовірні історії кохання
11.40	Караоке на Майдані
12.40	Х/ф «Аліса назавжди»
14.50	Х/ф «Пригоди Шерлока Холмса і доктора Ватсона. XX століття починається»
18.00	Паралельний світ
19.00	Битва екстрасенсів
21.10	Х/ф «Небесний суд»
02.20	Х/ф «Запасний гравець»
03.35	Нічний ефір
НОВИЙ КАНАЛ	
05.05	Т/с «Ранетки»
05.50	Кліпси
06.10	01.40 Неймовірні історії Ріплі
07.45	Церква Христова
08.00	Запитаєте у доктора
08.25	Даша молодь!
09.00	М/ф «Скубі-Ду і Король Гоблінів»
10.40	Світлі голови
11.50	Парад порад
12.50	Шоуманія
13.25	Файна Юкраїна
14.05	Х/ф «Містер Нянька»
15.50	Х/ф «Кохання на островах»
17.30	Х/ф «День Святого Валентина»
19.50	Х/ф «Весілля найкращого друга»
22.00	Х/ф «Недотяче кіно»
23.50	Спортрепортаж
23.55	Х/ф «Крутий момент»
02.25	03.15 Зона Ночі
02.30	Богдан Ступка. Жива легенда
03.20	Подорож у втрачене минуле
03.50	04.05 Зона ночі
03.55	Культура
03.55	Тася

Україна	
06.00	05.35 Срібний апельсин
06.40	Події
07.00	Х/ф «Великий прорив Бетховена»
09.00	Ласкаво просимо
10.00	Х/ф «Алібі - надія, алібі - любов»
12.00	02.00, 04.00 Т/с «Сонька: Продовження легенди»
15.00	Скетчком «Жити буде!»
16.00	Т/с «Дорожній патруль - б»
18.00	19.30 Т/с «Ментовські війни - 6»
19.00	03.30 Події тижня
22.15	Т/с «Другі»
5 канал	
06.00	Програма передач
06.01	09.20 Вікно в Америку
06.15	10.10, 13.15, 17.10, 18.40, 23.50 Погода на курортах
06.25	08.05, 18.55, 23.15, 00.10, 03.20, 05.20 Час спорту
06.35	18.45, 23.00 Київський час
06.40	Технопарк
07.00	08.00, 09.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 19.00, 20.30, 02.00, 04.00, 05.00 Час новин
07.05	09.10, 17.50, 22.50 Погода в Україні
07.10	19.15, 20.50, 00.25, 03.50, 04.50, 05.50 Тема тижня
07.20	Клуб 700
07.50	08.50, 19.55, 23.20, 00.35, 03.15, 05.15 Бізнес-час
08.10	11.10, 12.15, 16.15, 18.10, 00.15 Погода у світі
08.15	Історія успіху
08.30	Своїми очима

10.15	Майстер-клас із Наталією Філич
10.35	Феєрія мандрів
11.15	Трансмсія
11.35	02.35 ДМБ
12.20	Життя цікаве
13.20	Мотор-ТБ
14.15	Світська кухня
14.25	«Гра долі» (Ференц Ліст)
15.20	23.30 Рекламна кухня
16.20	01.35 Фактор безпеки
17.25	05.25 Не перший погляд
18.00	00.00 «Час новин» (рос.)
18.15	03.30 Машина часу
19.30	Велика політика
20.05	22.25 Хроніка тижня
21.00	01.00, 04.15 Час: підсумки
21.40	03.00 Час-Тайм
22.00	02.15 Територія закону
23.55	03.26, 05.45 Огляд преси
КДРТРК	
06:00	Джаз-коло.
06:30	Зустріч для Вас. Александрович-Дочевський
07:15	Мультифільми
08:00	Футбольні діалоги
08:30	Мультифільми
09:00	На своїй землі. Барішівщина
09:30	Підсумки тижня
10:00	Родом з України. М. Могилевська
10:30	Мультифільми
11:00	Іспит для метра
12:00	Х/ф «За щучим велінням»
13:00	Кінозустрічі. Д. Делюш
13:30	Спортивна Україна
14:00	Подих слова. Б. Олійник
14:20	Історичні етюди. Івано-Франківськ, 2ч.
14:45	Наодинці з музикою. В. Скачко, 2ч.
15:00	Мультифільми
16:00	III пісенний фестиваль "Родина", 1ч.

17:00	III пісенний фестиваль "Родина", 2ч.
18:00	Оплески, оплески...
	Молодий балет Києва
18:30	Т/с "Лялька". 6 с.
19:20	Мультифільми
19:30	Світ особистості.
20:00	Тижень
20:30	Кіно і час. В. Сперкач
21:00	Х/ф "Адмірал Ушаков"
22:45	"Маю честь запросити". Ян Табачник, 2ч.
00:00	Подих слова. Б. Олійник
00:20	Історичні етюди. Івано-Франківськ, 2ч.
00:45	Наодинці з музикою. В. Скачко, 2ч.
01:00	Мультифільми
02:00	III пісенний фестиваль "Родина", 1ч.
03:00	III пісенний фестиваль "Родина", 2ч.
04:00	Оплески, оплески...
	Молодий балет Києва
04:30	Т/с "Лялька". 6 с.
05:20	Мультифільми
05:30	Світ особистості.
НТН	
06:00	Уроки тітоньки Сови
06:30	Легенди бандитської Одеси
07:20	Т/с «Захист Красіна - 3»
11:30	«Легенди карного розшуку». Алмазний ленд-ліз
12:00	03.40 Агенти впливу
13:00	Д/с «Православні святі»
14:00	«Бушидо». Найкращі бої Г.Олбрайт
14:50	Т/с «Таємниця сліду - 4»
19:00	Х/ф «Половання на звіра»
21:00	Х/ф «Помститися за Анджело»
23:00	Х/ф «Планета раптова»
01:00	Х/ф «Білий шквал»
03:10	Речовий доказ
05:30	Правда життя

3 питань розміщення реклами та оголошень на сторінках газети звертайтеся за телефонами:

066 631-9163,
044 206-7526

www.kvisti@ukr.net

Реєстраційне свідоцтво – КВН №16143-4615 Р від 21.01.2010 р.

Оголошення

Заява Селянської партії України
Селянська партія України спростовує інформацію, яку з 28 січня 2012 року поширено у електронних ЗМІ стосовно того, що Сергій Довгань є головою партії і 21 організація СелПУ звернулася до Міністерства юстиції України з метою визнання приєднання СелПУ до СПУ недійсним. До СПУ одностайно приєдналися 27 обласних організацій СелПУ і жодна з них не подавала у Міністерство юстиції звернення з метою визнати приєднання до СПУ незаконним.

Крім того, керівники всіх обласних організацій СелПУ одностайно заявляють, що Сергій Довгань не є головою Селянської партії. Він не мав права звертатися до ЗМІ від імені СелПУ, оскільки він не має таких повноважень. Легітимним головою партії є Холоднюк Зеновій Васильович.

Голови обласних організацій Селянської партії України

Втрачене свідоцтво про реєстрацію структурного утворення політичної партії – Вишнівської міської партійної організації партії «Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина» від 17.01.2002 р. № 96, видане Києво-Святошинським районним управлінням юстиції у Київській області, вважати недійсним.

Втрачені бланки суворой звітності КЛ0007088, КЛ0007089, КЛ0007090, КЛ0007091, КЛ0007092, КЛ0007093, КЛ0007094, КЛ0007095, КЛ0007096, КЛ0007097, КЛ0007098, КЛ0007099, КЛ0007100, АВс1281282, АВс1281283, АВс1281284, АВс1281285, АВс1281286, АВс1281287, АВс1281288, АВс1281290, АВс1281291

вважати недійсними.

ПРОДАМ ↓

- Продам газифіковану приватизовану садибу загальною площею 0,3 га в центрі м. Бахмач Чернігівської області.
Сергій. Тел.: 098 294 1446.

- Продам будинок у селі С. Іванівка Гребінківського району Полтавської області. Будинок – 60 кв. м, 3 кімнати, веранда, два цегляних сараї, гараж, вихідний погріб, колодязь, огорожа, 65 соток землі – чорнозем.
Тел.: 050 641 0131, 093 986 3832.
- Продам будинок у Березані і 0,40 га землі.
Тел.: 096 233 0513.

- Продам автомобіль FORD Orion 1984 року випуску, синій металік, 1,3 л, карб., чотириступінчаста коробка передач, задовільний стан, 16 тис. грн.
Тел.: 097 919 1135.

- Продам ділянку: Києво-Святошинський р-н, с. Стоянка-2, 12 соток під будівництво, поруч ліс і озеро, мальовниче місце, всі комунікації (вода, електроенергія, газ, каналізація) підведені до ділянки, 65000 у. о.
Тел.: 0507200707.

- Продам однокімнатну квартиру у Броварах. Центр міста, 4/9, 36/19/7, 5, балкон застелений, цегляний будинок, чудовий ремонт, вбудована кухня, бойлер, нова проводка, сантехніка, лічильники встановлені. Поруч школа, дитсадок, магазини, розважальні заклади, зупинка. Купуйте! Заїжджайте! Живіть! 52000 у. о. Наталія.
Тел.: 096 309 0777, 068 121 9919, 066 453 1574.

- Продаю приватизовану земельну ділянку 0,7 га в селі Галинка Бородянського району Київської області. Є світло, газ, колодязь, старий будинок. Тетяна Петрівна.
Тел. у Бородянці: 53550.

ІНШЕ ↓

- Складальник меблів
Послуги зі складання меблів у Києві та Борисполі. Професійна збірка, розбирання, установка меблів. Збірка шаф-купе, кухонь, офісних меблів, торговельного обладнання, врізка побутової техніки, навішування меблів на стіни та інше. Недорого! Олег Васильович.
Тел.: 0968225137.

- Подобово, 1-кімн. кв., хороший ремонт, меблі, побут. техніка, центр міста, 350 грн. Київ. Бориспіль.
Тел.: 0677127732.

РОБОТА ↓

Додатковий заробіток людям, які хочуть працювати. Навчання, консультація, вільний графік роботи, заробіток від бажання працювати.
Тел.: 067 080 8198.

Рейтинги цільових облігацій, що використовуються для фінансування житлового будівництва в Київській обл.

Компанія, що випустила облігації	Населений пункт	Серії цільових облігацій	Рівень рейтингу	Прогноз
УКРГАЗ, ТОВ	с. Чайки	А, В	uaB-	Стабільний
УКРГАЗ, ТОВ	с. Чайки	С–G	uaCCC	Стабільний
Житлоіндбуд, ТОВ	с. Петропавл. Борщагівка	AA–DE	uaCC	Стабільний
ВАСИЛЬКІВ ЖИЛБУД, ТОВ	м. Васильків	A–O		Призупинено
Вишневий Квартал, ТОВ	м. Вишневе	A, B		Призупинено
Дніпрожилбуд, ЗАТ	м. Вишгород	V–AT, B–U		Призупинено
Екобуд, ТОВ	с. Петрівське	D–G		Призупинено
Екоінвестбуд, ТОВ	с. Чайки	A		Призупинено
Екосорб, УК	с. Чайки	E, K		Призупинено
Київінвестбуд, ТОВ, ХК	м. Бориспіль	A–F		Призупинено
КИЇВСОЦБУД, ЗАТ	м. Вишгород	A–O		Призупинено
Компанія з організації житлового будівництва, ТОВ	с. Проліски	A		Призупинено
Меркурій, ТОВ, БДК	м. Бровари	G–R		Призупинено
НІКА ЛТД, ТОВ	м. Вишгород	A, B		Призупинено
ПЛАНЕТА-БУД, ЗАТ	м. Бровари	C, D		Призупинено
Регіональні будівні інвестиції, ТОВ	смт Коцюбинське	A–N, O, P		Призупинено
Системабуд, ТОВ	м. Бориспіль	A–C, D–H		Призупинено
Снага, ПП, АБП	с. Плоту	B–E		Призупинено
ТИАРА, ТОВ	м. Бориспіль	B		Призупинено

Безкоштовні оголошення

Для того щоб розмістити безкоштовно оголошення в нашій газеті, заповніть купон та надішліть його на адресу редакції:

03061, м. Київ, а/с 43
(для редакції газети «Вісті Київщини»)

Текст оголошення _____

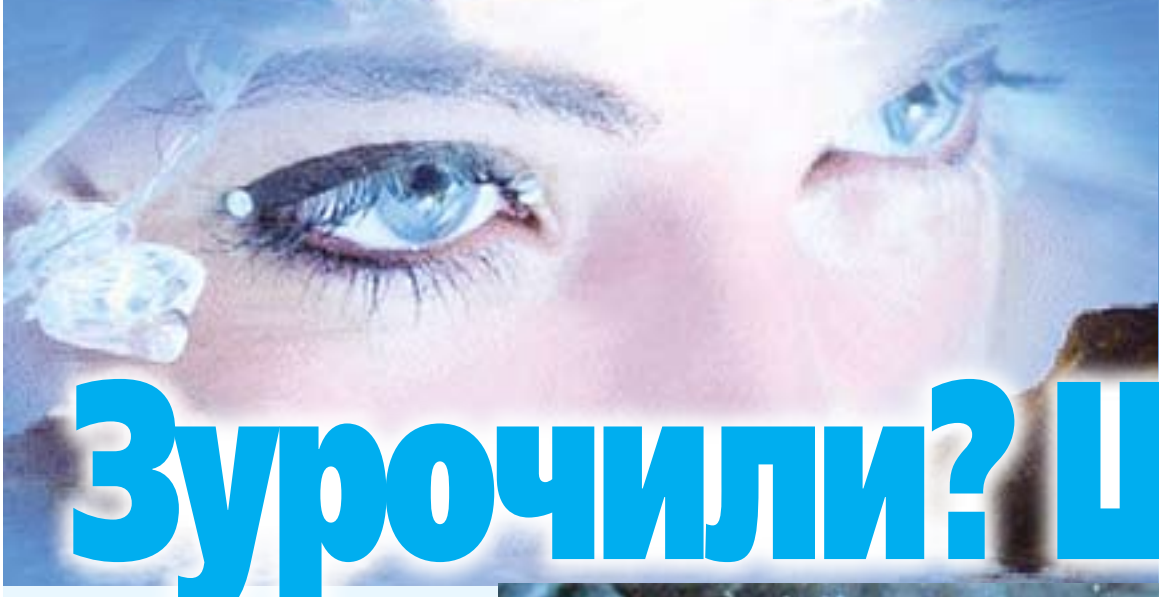
Телефон _____

ПІБ _____

Адреса _____

Підпис _____

Все йде не так...

Коли люди йдуть до ясновидців? Якщо впоратися з проблемою самотужки вже несила. А приводять їх до провісників долі проблеми в особистому житті, питання, пов'язані зі здоров'ям. Це, мабуть, і є той максимум, який хвилює нас усіх у першу чергу. Решта проблем, у тому числі й кар'єра та бізнес, цікавить значно менше. Тож найчастіше їм доводиться мати справу з життєвими історіями на подоби «він пішов – вона залишилась» чи навпаки. Щодо здоров'я, то це або коли дуже серйозне захворювання, або коли лікарі з якихось причин не можуть точно поставити діагноз.

Зурочили? Що далі?

«Мене часто запитують, що таке ясновидіння, – розповідає кореспонденту «Вістей Київщини» столична ясновидиця Олена Лапик, – та насправді відповісти важко: я народилася такою й тривалий час узагалі не уявляла, що інші люди якось інакше сприймають світ і людей у ньому. Скажу лиш, що наперед від народження й до самої смерті доля людини не визначена: Бог, або, якщо хочете, вищі сили – кожен називає так, як зручніше для його світосприйняття, – завжди дають людині вибір. Скажімо, до мене приходять і цікавляться: я залишусь з цією людиною чи ні? А я, у свою чергу, запитую: а ви хочете залишитися? Бо ми можемо зробити й так, і так».

Насправді, роз'яснює моя співбесідниця, це не корекція долі – кожен із нас має щонайменше два шляхи, не може Господь дати людині тільки одну дорогу, якою вона крокуватиме, й тому є дуже багато чинників, здатних змінювати нашу долю. А ось який саме шлях краще обрати, можна подивитися: мовляв, якщо людина піде цією дорогою – отримає такий результат, якщо тією – буде інший. «Коли я беру до рук чийсь фото, – зазначає Олена, – вже точно знаю, чи буде людина, яка мені його дала, з тим, хто зображений на фото, бо бачу, що на них чекає, приміром, років через 10–15».

Як вона бачить хвороби? «Тут усе просто, – чую у відповідь: якщо у людини хворий якийсь орган, я в тому місці бачу ніби темну пляму, яку ще можна порівняти з такою собі чорною хмаркою. Якщо я маю досвід визначення якихось хвороб, тобто коли до мене приходили люди з такими захворюваннями раніше, то можу точно сказати, що саме у людини. Якщо ж не знаю, який вигляд має інфаркт, то просто побачу темну пляму в ділянці грудної клітки. А якщо виразку шлунка вже зустрічала у людей, то ні з чим іншим її не переплутаю».

Люди шукають у ясновидців і допомоги, і зцілення, й

вирішення якихось своїх проблем. Наприклад, зараз в одному з районів столиці пропала дівчинка – родичі хочуть з'ясувати, чи вона жива. В професійній біографії цієї жінки є навіть співпраця із силовими структурами – вона допомагала міліції у розслідуваннях. Річ у тім, що ще коли була жива її мама, сама Олена дуже добре відчувала трупи, старі кладовища. Пригадує випадок: якось приїхала в офіс до знайомого, а вже через півгодини практично втекла звідти – довше знаходитись там не змогла. А через рік той чоловік розповів Олені історію місця, де стоїть офіс: колись там був глиняний цех – і в часи Сталіна у рідку глину живцем закопували людей. Та діагностика захворювань і можливість прочитати чийсь життя заздалегідь – далеко не повний спектр того, що вміють такі люди, як Олена. Окремі з них займаються ще й зняттям порчі, корекцією долі. Насправді це залежить, скажемо так, від кваліфікації ясновидця, рівня його духовного розвитку.

З одного боку, підправити долю, особливо якщо маєш

купу проблем, – спокуса велика, та з іншого – чи не буде від такого втручання більше шкоди, аніж користі? Погодьтеся, питання досить важливе. Моя співбесідниця пояснює: мовляв, обов'язково продивляється, яким буде результат, а чорною магією, коли впливають на чийсь волю, не займається. Якось до Олени завтав хлопець, який попросив зробити так, щоб його батько кинув пити. «Продивляюсь цього чоловіка й кажу синові: не чіпайте його! – чую далі. – Той: якиби це був твій батько і в такому стані, відповідь була б іншою. Та насправді я б того чоловіка за будь-яких умов уже не чіпала – бо тоді йому залишалося жити всього три місяці». Іншими словами, потрібно розуміти, коли, кому і що можна змінювати. Саме тому алкоголіки, яких кодуєть, із часом знову починають пити: бо горілку в них забирають, а ось взамін не дають нічого.

Останнім часом тема порчі хвилює все більшу кількість людей. Причому всі хочуть знати – чи можна якось самостійно визначити, є чийсь негативний вплив чи ні?

Виявляється, найперша ознака такого впливу – депресія. Оскільки людина народжується, аби стати щасливою, а депресія – це суцільний негатив. Тобто коли людину зурочують, її позитивну енергетику забирають, залишаючи тільки мінус, і людина в такому стані буквально починає танути. Якщо не допомогти їй вийти з цього стану, наслідки можуть бути зовсім поганими. Саме в депресії люди не можуть собі ніяк допомогти – й тоді звертаються зокрема й до ясновидців. Дехто у стані відчаю, збираючи останні душевні сили, намагається знайти порятунок у церкві. «Чи може тут якось допомогти церква, не знаю, – розмірковує ясновидиця, – а ось віра в Бога, щира молитва справді здатні зробити чудо. Треба звертатися до вищих сил, які все бачать, що в нас тут відбувається, і точно знають, як має бути. Чому люди ходять до церкви? Тому що там намолено – надзвичайної сили енергетика. Але, щоб ви знали, йдуть як з білою магією, так і з чорною – вмючи користуватися цим енергетичним згустком, і роблять, що кому потрібно».

Відомо, що багато священників виступають проти в тому числі й ясновидців. О. Лапик вважає, що йдеться про звичайну конкуренцію. Та жоден із представників її професії, каже моя співбесідниця, не відмовляє людей від церкви. Бо йдучи до храму, ми всі в першу чергу йдемо до Бога. «Як би там не було, але я ніколи не розповідаю людині її майбутнє на 100%, бо ось це – справді гріх, – сказала вона наостанок. – Треба залишити їй можливість вибрати інший варіант. Є такі речі, котрі, якщо людина це знатиме, кардинально змінять її долю, а якщо не знатиме, то в неї ще буде шанс піти іншою стежкою». Окрім можливості бачити все наперед, Бог дає таким людям ще й розуміння того, що можна людині говорити, а чого краще не казати, аби наперед не зіпсувати їй життя. Тож насправді такий дар – це величезна відповідальність.

Валерія КАЛИНОВСЬКА

ЖИТТЯ – ПРИКОЛЬНА РІЧІ!
Кожна щаслива мить не лише прикрашає наше життя, а й подовжує його. Тож посміхайтесь частіше.

Фотоконкурс!

ГОТОВЛЮ ВКУСНО,
ГОВОРЮ МАЛО,
ГОЛОВА НЕ БОЛИТЬ

С. Євгеній, р-н Обуховський

Найсмішніші та найприкольніші фото надсилайте на адресу: 03061, м. Київ, а/с 43 з позначкою (фотоконкурс), або на електронну адресу: kvisti@ukr.net. До фотографії обов'язково додайте інформацію про себе: ПІБ, адреса, телефон. Кращі з ваших фотографій будуть опубліковані в газеті, і автори цих робіт отримають по 20 гривень. Довідки за телефонами: (066) 631-91-63, (044) 206-75-26.

РЕДАКЦІЇ ГАЗЕТИ ПОТРІБНІ

реалізатори газети
на вигідних умовах у Києві
та Київській області.

З питань працевлаштування

телефонуйте 0935065298

Вісті Київщини

Телефон для довідок – 206-75-26
www.v-k.org.ua, e-mail: kvisti@ukr.net
Відповідальність за достовірність інформації, надрукованої в газеті, несуть автори та рекламодавці. Редакція не завжди поділяє думку авторів.
Друк: ПП «Поліпринт», вул. Лугова, 1а
Зановлення №:
Наклад – 50 000 прим.

Головний редактор Людмила Цибулко
Реєстраційне свідоцтво –
КВН/16143-4615 Р від 23.01.2010 р.
Адреса редакції:
03061, а/с 43, м. Київ